

Revista Cercului Cultul Eroilor „Viilor”, București
An școlar 2017-2018

EROICA "VIILOR"

Revistă de cultură și educație patriotică

Nr. 1-2 / 2018
Apariție semestrială

Colegiul Economic „Viilor”
București, Sector 5

„Neamul este etern prin cultul eroilor!”
Nicolae Iorga

Revistă de cultură și educație patriotică
Publicație editată de: Cercul Cultul Eroilor „Viilor”- București - sector 5

Coperta 1. Membrii Cercului Cultul Eroilor "Viilor" în fața Arcului de Triumf de la Mărăști - 9 iulie 2017
Coperta 2. Susținătorii revistei (elevi, profesori, cadre militare, muzeografi, istorici)
Coperta 3. Imnul Eroilor
Coperta 4. Panglică tricolor la crucea unui Erou din cimitirul eroilor din localitatea Călimănești - Excursia Tematică "Cunoaște-ți țara și eroii!"- 9 august 2018

CUPRINS

➤ Rostul Cercului Cultul Eroilor.....	2
➤ Eroica „Viilor” - Revistă de cultură și educație patriotică.....	4
➤ Mesaje	5
➤ Un nou sentiment în rândul elevilor din Cercul Cultul Eroilor – istoria altfel.....	7
➤ Lucreția Nechifor – flacăra vie din Cultul Eroilor.....	9
➤ Mărăști 100 - Omagiu și Recunoștință.....	10
➤ Alexandru Averescu.....	13
➤ Căpitanul Grigore Ignat.....	16
➤ Anul 1917, an de răscruce în istoria României.....	17
➤ De la Războiul reîntregirii la Marea Unire!.....	18
➤ Expoziția tematică „Centenar. Mărăști, Mărășești, Oituz”.....	19
➤ Revenire la trecut - Aprecieri și reflexii asupra faptelor istorice.....	21
➤ Holocaustul, între memorie și uitare.....	22
➤ <i>Peste suflet fântâni</i> , revarsă dragoste la Târgul de carte Polemos	23
➤ Inscriptie pe un scut și-o targă.....	24
➤ Pe frontul literelor.....	25
➤ Războiul reîntregirii prin exprimări artistice.....	28
➤ Timpul muzicii noi forme de exprimare a sufletului.....	29
➤ Fresca Atheneului Român.....	30
➤ Dor de Basarabia	32
➤ <i>M-au deportat de două ori</i>	33
➤ Eminescu și idealul unității naționale.....	35
➤ <i>Dor de Eminescu</i> la Teatrul Excelsior.....	36
➤ Alexandru Ioan Cuza.....	37
➤ Parcul Memoriei Naționale - Stejarii României RoMândria.....	39
➤ Ziua Eroilor sărbătoare națională a poporului român.....	40
➤ Ceremonia de rostire a numelor eroilor români din Primul Război Mondial.....	41
➤ Mari personalități care au contribuit la înfăptuirea României Mari.....	42
➤ Ziua Eroilor - Cercul Militar Național București	43
➤ 100 de ani de la Marea Unire - Istorie, Identitate și Memorie.....	44
➤ Cunoaște-ți țara și eroii, excursie tematică.....	46
➤ Semnul aducerii aminte.....	48
➤ Valurile Dunării.....	49
➤ Din război.....	50
➤ De ce, unchiule, ai un picior de lemn?.....	51
➤ Membrii de onoare ai Cercului Cultul Eroilor „Viilor”.....	52

ROSTUL CERCULUI CULTUL EROILOR

S-au împlinit patru ani de când am înființat în școală Cercul Cultul Eroilor, cu ajutorul Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria” – Filiala București, spre a ne aminti și cinsti faptele de vitejie ale eroilor noștri. În perioada 2014-2018 am desfășurat nenumărate activități culturale artistice, patriotice, în semn de prețuire și recunoștință față de faptele tuturor eroilor - recitări, cântece, concursuri, prezentări de filme istorice, depuneri de flori la Mormântul Ostașului Necunoscut de Ziua Eroilor și Ziua Armatei, prezentarea unor personalități din trecutul istoric, participarea la sesiuni științifice pe teme de istorie desfășurate în afara școlii, la Cercul Militar Național - *Simpozionul „1917- an de răscruce în istoria României”*, *Simpozionul „Dor de Basarabia”*, Muzeul Național Militar „Regele Ferdinand I” – *”Starea de securitate și salvagardare a României în secolul XX”*, *„Festivitatea de decernare a Premiului Comandor Dragalina”*, Muzeul Național de Istorie a României - *Mărăști. Mărășești. Oituz – expoziție tematică*, Muzeul Național de Artă a României - *„Jurnal de front. Artiști români în Marele Război”*, Biblioteca Națională a României – *”Inscripție pe un scut și-o targă”, Mihai Eminescu – idealul naționalității noastre*, *„Personalități care au contribuit la înfăptuirea României Mari”*, *Simpozionul „100 de ani de la Marea Unire - Istorie, Identitate, Memorie, excursii tematice „Mărăști - Omagiu și recunoștință” 100 de ani de la marea bătălie de la Mărăști condusă de Mareșalul Alexandru Averescu 1917-2017 / Localitatea Mărăști, Județul Vrancea și ”Cunoaște-ți țara și eroii” – Centenarul Marii Uniri 1918-2018” – Itinerar București - Alba Iulia , cu vizitarea obiectivelor istorice, depuneri de coroane de flori la monumentele eroilor căzuți în Primul Război Mondial și la mormintele domnitorilor (mormântul Lui Mircea cel Bătrân – Mănăstirea Cozia, mormântul unde este înmormântat capul lui Mihai Viteazul, la Mănăstirea Dealul –Târgoviște).*

De asemenea elevii au fost prezenți la campania de plantare a stejarilor, pe fostul front de luptă din Primul Război Mondial de la Mărășești, județul Vrancea, în cadrul proiectului Parcul Memoriei Naționale *”Stejarii României – 100 de ani de istorie și demnitate”* RoMândria.

Dovada acestor activități fiind articolele publicate, în Revista Cercului *”Eroica Viilor”* – revistă de cultură și educație patriotică, nr. 1-2/2017, cât și în alte reviste

(„Amurg sentimental” – nr. 8/august 2017, nr.11/ noiembrie 2017, nr. 7/iulie2018, ziarul „Lumina” nr. 29/23 iulie 2017, revista „Independența română” nr. 40/mai 2018.

Am avut și înregistrări la Radio România Antena Satelor în cadrul emisiunii „*Fecior la oaste*” realizată de doamna Cecilia Sfetcu, dar și apariții la buletinul de știri al postului „Trinitas”. Pe lângă membrii Asociației Naționale Cultul Eroilor ”Regina Maria” la activitățile noastre au participat diferite personalități din cultura română – istorici, muzeografi, scriitori. Nelipsit de la activități a fost și fotografii Roza Zah(Romică Zaharia) care ne-a sprijinit în acest sens.

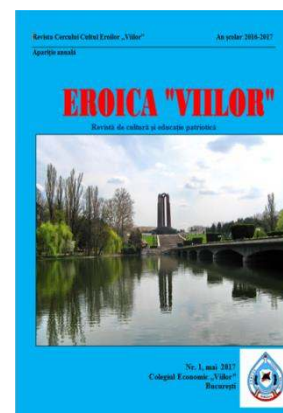
În cadrul activităților am cultivat patriotismul, spre a înțelege tainele sufletului românesc, modul de a visa al românilor din toate timpurile, speranțele lor, lupta pentru libertate. Misiunea elevilor a fost să culeagă din tot ce-am moștenit, (istorie, artă, muzică, literatură, arheologie) aceste prezențe perpetue, spre a le transmite mai departe pentru a

rămâne durabile, de a crea o permanentă legătură între trecut și prezent. Acest „veșnic azi” să rămână din generație în generație, prin puterea faptelor și vorbelor. Patriotismul începe mereu de la revelația frumosului, de la limba maternă. Această legătură inexplicabilă stă în faptul că ceea ce sunt, s-a născut din tot ce s-a frământat și s-a trăit, s-a visat și s-a dobândit aici, pe aceste meleaguri înțelegând că moștenirea lor, este țara aceasta. Există o demnitate a sentimentului, care îi înobilează și îi înalță, arătându-le locul, în acest spațiu românesc, sentimentul dragostei de țară și de valorile ei. Marele nostru poet, Mihai Eminescu spunea: **”fiecare popor și fiecare epocă stă pe umerii vremurilor trecute”**. Tot ceea ce învață, descoperă, în Cercul Cultul Eroilor, transmit an de an, generațiilor care vin în cerc. Azi știu să-și pună mâna la piept când se întonează imnul național, cunosc însemnele naționale și simbolul drapelului. Deviza Cercului rămâne :

”Neamul este etern prin Cultul Eroilor” așa cum afirma Nicolae Iorga.

**Lucreția Nechifor - Președinta Cercului Cultul Eroilor ”Viilor” –
Colegiul Economic ”Viilor” București, sector 5**

Eroica „Viilor” - Revistă de cultură și educație patriotică își propune să aducă în fața cititorilor cât mai multe informații despre istorie, cultură, actele de eroism și vitejie, spiritul și emoția înaintașilor noștri, literatura istorică, artă, arheologie. Această legătură spirituală este o adevărată punte de legătură între trecut și prezent. Activitățile organizate în cadrul **Cercului Cultul Eroilor „Viilor”** vor fi prezente în paginile revistei. Este de datoria noastră să menținem această stare de comunicare binefăcătoare. Să fim solidari, să păstrăm un echilibru rațional și sensibil. Fără îndoială, revista este oglinda retrovizoare, adusă la zi, pentru a avea la îndemână nu numai evidența activităților și autorii ei, ci, implicit, vederea de ansamblu asupra istoriei. Acum în era globalizării revista își propune în primul rând salvarea memoriei culturale al neamului românesc.

Membrii Cercului Cultul Eroilor „Viilor”

Revista Eroica Viilor

Ca urmare a dezvoltării parteneriatelor dintre biblioteca școlară a Colegiului Economic „Viilor” din București și organizațiile culturale bucureștene, în anul școlar 2013-2014 ia ființă la inițiativa doamnei bibliotecar Lucreția Nechifor, între alte proiecte, și cu sprijinul elevilor și al personalului colegiului, *Cercul Cultul Eroilor „Viilor”*, ce are drept obiectiv desfășurarea de activități cultural-artistice, patriotice, menite să aducă un omagiu eroilor neamului românesc și a fost înființat cu sprijinul Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”. În cadrul activităților cultural-artistice din cadrul Cercului Cultul Eroilor „Viilor”, în anul școlar 2016-2017, vede lumina tiparului **Revista Eroica Viilor – Revistă de cultură și educație patriotică** (primul număr). Revista a fost lansată la Mărăști, în prezența domnului Petre Roman, cu ocazia desfășurării activităților Cercului la comemorarea a 100 de ani de la bătăliile pentru neamul românesc și întregirea neamului de la Mărăști, Mărășești și Oituz. Revista este o publicație specializată, care apare semestrial și se adresează atât personalului din Colegiul Economic „Viilor” (elevi, personal angajat și colaborator, părinți și familii ale acestora) cât și publicului extern. Principalul obiectiv al revistei este promovarea culturii și educației patriotice, iar în subsidiar are drept obiectiv declarat salvarea memoriei culturale a neamului românesc în acest ev al globalizării accelerate. Tematica abordată de revistă,

deși aparent are o singură arie de dezvoltare, este una complexă, din ea nelipsind: articole de istorie, articole culturale ce promovează elemente tradiționale românești, monumente, medalioane, literatură consacrată cu tematică patriotică, activitățile desfășurate de către Cercul Cultul Eroilor „Viilor”, evenimente unde membrii Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria” sunt prezenți, activitățile desfășurate în parteneriat cu instituții cu caracter cultural militar (spre exemplu: Muzeul Militar

Național „Regele Ferdinand I”, Muzeul Național de Istorie a României, Cercul Militar Național, Baza Militară 90 Transport Aerian).

Aflată la primul an de apariție, Revista Eroica Viilor a primit aprecieri deopotrivă din mediile cultural-literare, cât și din partea mediilor militare și academice preuniversitare. O mențiune care atestă impactul activităților Cercului Cultul Eroilor „Viilor” și a Revistei Eroica Viilor este cea din ediția online a revistei Historia din luna iulie a anului 2017.

Vlad Teodor Petcu

Masterand la Universitatea Titu Maiorescu - Comunicare si Relații Publice

Mesaje...

„Folosesc acest prilej să vă mulțumesc pentru aportul vostru în menținerea Cercului Cultul Eroilor „Viilor”, prin participarea voastră la toate activitățile ce s-au desfășurat de la început până azi.

Vă felicit în mod deosebit pentru participarea la manifestările de comemorare de pe Câmpul istoric Mărăști **„Mărăști 1917-2017, Omagiu și Recunoștință”** din data de 9-10 iulie 2017, cu prilejul Centenarului bătăliei de la Mărăști din 9-10 iulie 1917, la împlinirea a 100 de ani de la marea bătălie condusă de generalul Alexandru Averescu, pentru participarea în excursia tematică **„Cunoaște-ți țara și Eroii”** – București – Alba Iulia, din 7-8-9 august 2018, la

100 de ani de la Marea Unire, pentru dorința de a planta stejari pe câmpul de luptă de la Mărășești, în cadrul Campaniei „Parcul Memoriei Naționale – RoMândria” în aprilie 2018, în amintirea Eroilor care s-au jertfit pentru această țară.

De asemenea felicit inițiativa de a edita o revistă care să illustreze întreaga voastră activitate. O revistă apreciată în rândul elevilor de la noi din școală și nu numai. Voi susține în continuare activitatea Cercului înființat în școala noastră, atât de cunoscut în București și în țară, prin implicarea mea personală. Această reușită a însemnat un efort comun, de care astăzi sunt mândru. Vă adresez, prin urmare, sincere felicitări și tot respectul pentru efortul de a promova cultura și identitatea românească, istoria românilor așa cum s-a petrecut ea, de la început până în prezent.”

Cu deosebită considerație, Petre Nanu
Directorul Colegiului Economic „Viilor”

„Cercul Cultul Eroilor de la Colegiul Economic „Viilor” are efecte pozitive asupra elevilor participanți. Activitatea desfășurată de acest cerc îi face pe elevi să gândească altfel despre ei. Încă de la început, elevii au fost încântați să realizeze ceva în afara programei școlare. Ei s-au implicat, au pus suflet, au lucrat cu plăcere și cu seriozitate alături de doamna bibliotecară Lucreția Nechifor, coordonatoarea cercului. Au avut ocazia să fie cercetători, investitori, scriitori, regizori, reporteri - roluri în care nu s-au gândit vreodată că vor putea fi. Tinerii elevi au avut acces la o învățare flexibilă, având prilejul să cunoască personalități ale vieții culturale din țara noastră. Felicitări tuturor și la cât mai multe activități atractive și interesante.”

Cristina Urecheatu – profesor de istorie, Colegiul Economic „Viilor”

„Cercul Cultul Eroilor „Viilor” din Colegiul Economic „Viilor” coordonat de doamna Lucreția Nechifor este după părerea mea, unic prin educația istorică și patriotică care se realizează. Participarea permanentă a elevilor de la cerc la toate evenimentele de importanță națională, Ziua Armatei Române (25 octombrie), la diverse evenimente (lansarea primului număr al revistei „Eroica Viilor”, la acțiunea de plantare de stejari la Mărășești (aprilie 2018), vine să confirme pasiunea și consecvența elevilor de la cerc, dar și coordonarea de excepție a doamnei bibliotecar. Alături de dânsa și de elevi, suntem și noi, profesorii de istorie ai școlii, susținându-i cu efervescență în toate acțiunile lor. Succes mai departe cercului și revistei „Eroica Viilor.”

Gheorghe Cosetta – profesor de istorie, Colegiul Economic „Viilor”

”Gândiți-vă la viitor cu încredere și optimism. Angajați-vă în ceea ce întreprindeți cu toate puterile sufletului! Considerați-vă soldați a unei cauze înalte și, luptând, veți învinge. Nu vă lăsați copleșit de tristețe ori de deznădejde. Fiți activi, și înfrumusețați clipele voastre cu tot ce-ați văzut și-ați auzit în acest timp. Fiți fericiți cu toată lumea! Încercați să-i înțelegeți pe cei din jur, mulți necunoscând adevărul, așa cum a fost cândva, așa cum voi l-ați înțeles. Faceți bine celor din jur, trăiți lucid și conștient. Ajutați-i să vadă și să înțeleagă rostul vieții. Neatenția, incultura, superficialitatea, interesul meschin, nedreptatea să nu vă atingă. Sănătatea e condiția deplinei împliniri a afirmării voastre, de aceea nu trebuie să aveți porniri egoiste, fiți altruști, cumpătați, luminați de cuget. Măine vor fi alți oameni mai tineri, așa cum sunteți voi astăzi, care vă vor emoționa, o să-i iubiți, o să le împărtășiți din bucuriile voastre, le veți dăruia aceste gânduri, trăirile toate din acești ani petrecuți în cadrul Cercului Cultul Eroilor „Viilor”. Vei fi un exemplu pentru ei. Drum plin de credință!”

Lucreția Nechifor, președinta Cercului Cultul Eroilor „Viilor”

Elevii Cercului Cultul Eroilor „Viilor” la finalul celor patru ani de liceu și de activitate în cadrul cercului.

Într-o țară așa de frumoasă, cu un trecut atât de glorios, în mijlocul unui popor atât de deștept, cum să nu fie o adevărată religie iubirea de patrie și cum să nu-ți ridici fruntea, ca falnicii strămoși de odinioară, mândru că poți spune: „Sunt român!”

Alexandru Vlahuță

Un nou sentiment în rândul elevilor din Cercul Cultul Eroilor – istoria altfel

Ne-am întrebat de ce este necesară cunoașterea istoriei și culturii poporului nostru? Ne-am dat seama în urma activităților desfășurate de cercul nostru, de importanța cunoașterii valorilor noastre, o adevărată componentă absolută a personalității fiecăruia dintre noi. Ba am putea spune, că e un mod normal, firesc de a fi civilizat. Nu poți fi ignorant cu tot ce s-a petrecut aici, în această țară. Avem o cultură vastă, valoroasă, variată, ceea ce ne dă încrederea că aceasta trebuie să fie cunoscută și de noi tinerii, prin cunoașterea a ceea ce-au realizat înaintașii noștri. Unde mai pui că tot ea, cultura înnobilează sufletul. Aceste trăiri, aceste moșteniri trebuie să circule și să contribuie la dezvoltarea societății. Să fim mândri de aceste valori. Într-un fel acestea sunt bunuri ale întregii omeniri. Asimilarea tuturor informațiilor prezentate la

Am meditat la timpuri istorice, la voievozi și domnitori, viteji de seamă ai neamului românesc, Mircea cel Bătrân, Vlad Țepeș, Ștefan cel Mare, Iancu de Hunedoara, Mihai Viteazul. Puțini sunt cei care își mai amintesc astăzi de Dorobanții de la Plevna, ori de eroii de la Mărăști ori Mărășești, dar noi, elevii cercului, nu doar ne amintim, am mers în locurile unde s-au dat mărele bătălii, am trecut pragul nenumăratelor castele, biserici. Ne-am întrebat care au fost piscurile, șovăielile și biruințele?

activitățile cercului, ne-au ajutat să ne formăm o imagine a realității istorice. Uneori este greu de crezut, de către noi, că s-au petrecut astfel de întâmplări. Am deprins a citi în documente, în cărți, în jurnale de front tulburătoare rânduri resimțind veacurile trecute. Reînvie spiritul tuturor urmașilor. Memoria faptelor lor, o aducem în lumină în cadrul Cercului.

Am descoperit literatura istorică, jurnalele de front, obiecte vechi ce-au aparținut domnitorilor, oamenilor de seamă ai vremurilor trecute. Prin astfel de activități, am promovat spiritualitatea și cultura românească în rândul elevilor.

S-au împlinit patru ani de activitate, de voință și statornicie, timp în care am înțeles ce înseamnă identitatea națională. Cum trăiau cei mai viteji dintre viteji, formarea poporului, a limbii, gândirea lor, speranțele, lupta. Trecutul este, prin urmare, o parte a vieții noastre, iar a nu ști acest trecut, e ca și cum ți-ai pierde memoria. Pentru că trecutul despre care noi vorbim astăzi, a fost cândva viitor, așa cum prezentul nostru va fi și el trecut. În acest cerc, am descoperit faptele trecutului și ne-am folosit de acestea pentru a însuși curajul membrilor, de a avea încredere și bucurie.

Venim dintr-un popor puternic, demn și înțelept.

Ploscariu Valentin George, elev clasa a X –a C

Elevii Cercului Cultul Eroilor „Viilor” alături de membrii Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”, filiala București, oameni de cultură, profesori, părinți la finalul celor patru ani de activitate în cadrul cercului

La întâlnirea celor patru ani de activitate, au fost prezenți elevii cercului, familiile lor, diriginții, oameni de cultură bucureșteni, **editorul Ion Machidon** a apreciat calitatea filmului documentar „**Mărăști - Omagiu și recunoștință**” felul cum a fost el conceput, gândit, un film realizat de elevii cercului. **Poeta Maria Evelyn Croitoru** a subliniat importanța sprijinului comunității în derularea activităților cercului, promovarea acestora în spațiul online, chiar ea făcând deseori relatări despre activitatea noastră pe platforma ei de comunicare publică, „**Atitudini contemporane**”. Au fost prezenți **flautistul Maxim Nicolae și percuționista Ilinca Lorentz** de la Filarmonica „George Enescu” București, (au pregătit un moment muzical românesc - bocet, doină la flaut și marimbă), **domnul Petru Gurău, președintele Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”, filiala București**, a subliniat faptul că suntem un cerc cu vechime și speră că vom continua acest gen de activități. Au fost prezenți și membrii filialei București, domnul **Petrescu Radu, Mircea Pavel**. Domnul **general Grigore Buciu, Vicepreședinte în Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria”**, a observat că elevii care vor pleca din cerc (sunt în an terminal, clasa a XII a) sunt în număr de 11. Semn al statorniciei, amintind de cei 11 apostoli ai lui Isus (fără cel care a trădat). Semn al credinței și iubirii. Am înțeles în acea zi că ei au crescut, sosise vremea zborului!

Centenarul Marii Uniri

Un popor care nu-și cunoaște istoria este ca un copil care nu-și cunoaște părinții, spunea marele istoric Nicolae Iorga, este așadar de datoria noastră să construim în mintea și în sufletul copiilor noștri sentimentul datoriei față de patrie, a respectului față de vitejia și jertfele străbunilor, pentru ca ei să le poarte mai departe, peste generații, ca pe lumina ochilor.

Este tocmai ce face, tenace, neobosită, plină de o energie nebanuită, scriitoarea, poeta, promotorul de cultură, Sarah DeJar, sau Lucreția Nechifor, pe numele ei adevărat. Am fost invitată și am participat cu bucurie la multe dintre aceste evenimente, eu însămi având legături foarte strânse cu armata, cu subiectele pline de emoție abordate în cadrul acțiunilor, fie că a fost vorba de lectură publică sau depunere de coroane sau de omagiul adus unei personalități.

Cu sprijinul Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”, unde este vice-președinte, Lucreția a înființat în Colegiul Economic Viilor „Cercul Cultul Eroilor Viilor”, în cadrul căruia desfășoară activități cultural-artistice cu caracter patriotic, menite a sublinia omagierea eroilor. Astfel, au avut loc concursuri tematice “Portret de erou”, prezentări de filme istorice, depuneri de flori la Mormântul Ostașului Necunoscut, de Ziua Eroilor și Ziua Armatei, participarea la sesiuni de comunicări științifice pe teme de istorie la Cercul Militar și la Muzeul Național Militar „Regele Ferdinand I” și multe, multe alte evenimente.

Un moment important în viața „Cercului Cultul Eroilor Viilor” l-a reprezentat lansarea, în anul școlar 2016-2017, a Revistei de cultură și educație patriotică EROICA „VIILOR”, publicație anuală a Cercului, tipărită cu sprijinul Editurii&Tipografiei Amurg Sentimental, revistă ce-și propune un țel îndrăzneț: salvarea memoriei culturale a neamului românesc. Revista aduce în fața cititorilor informații prețioase despre istorie, cultură, despre spiritul de sacrificiu al înaintașilor, creând o necesară legătură

Lucreția Nechifor – flacăra vie din Cultul Eroilor

între trecut și prezent. Sunt prezentate în revistă activitățile Cercului, cu frumoase ilustrații color, cu articole ale elevilor, membri ai Cercului, cu marcarea celor mai importante evenimente naționale, precum „Anul Mărăști, Mărășești, Oituz – 100.

Membrii Cercului Cultul Eroilor Viilor au fost prezenți la Mărăști, unde au depus coroane, au cântat cântece patriotice, conduși de Lucreția Nechifor, care le-a explicat copiilor semnificația momentului; o lecție de istorie adevărată.

În cadrul evenimentelor, elevii pregătesc materiale tematice pe care apoi le prezintă în fața colegilor și a invitaților. Iată un singur exemplu, un scurt fragment prezentat de doi elevi din clasa a unsprezecea, membri ai Cercului Cultul Eroilor Viilor:

„Celor care pășesc pe aleile Parcului Carol le recomand să păstreze un moment de reculegere, în semn de respect pentru ostașii căzuți pentru libertatea și liniștea noastră. Cultul trecutului este cea mai mare virtute a unui popor. Am învățat aici, în parc, istoria patriei. Eu și colegii mei am avut sentimentul că revedem locuri, eroi, lupte. Ne pătrundem și mai mult de adevărul că țara noastră naște mai departe oameni, izvorăște cutezante, visuri. Flacăra luminoasă, ca un far, ca un răsărit, fluturând ca un tricolor nestins în inimile lor, în inimile noastre, prin ea își rostește eroiul necunoscut testamentul pentru noi și pentru cei de după noi.” (Dinu Sorin Gabriel și Iordache Andrei)

Invitații sunt generali din armata României, de exemplu Grigore Buciuc – care a vorbit copiilor despre formarea conștiinței istorice, muzicieni, Ion Maxim, emoționând prin măiestria transmiterii prin muzică a simțămintelor patriotice. La rândul meu am avut bucuria de a vorbi copiilor despre sacrificiul aviatorilor militari, de a prezenta volumul meu de poezii „Piloții de vânătoare”.

Toate acestea și încă multe altele, pe care timpul și spațiul acordat nu-mi permit să le dezvolt, s-au petrecut sub bagheta magică a unui mare patriot: Lucreția Nechifor – Sarah DeJar, după numele de poet. Ea a mișcat roata lumii și a făcut posibile aceste minunate evenimente, menite să deschidă suflete și minți, să unească destine spre binele nostru, al tuturor. O felicit din tot sufletul și voi încheia cu o versurile ei:

“Din neamul meu mă smulg încă o dată/ În haina știută cu dorul pe chip/ Închinându-mă cuvintelor/ Acest foc viu, izvoare, munți, câmpii/ Lacrima întoarcerii în iarbă/ lângă străbuni, cu pâinea și sarea în mâini./ Acest aer, adevăr/ în alcătuirea palmelor mele/ Presărat în inimă,/ iubind oglinda sângelui meu, /Patria.” (Sarah DeJar, Identitate).

Evelyn Maria Croitoru

Mărăști 100 - Omagiu și Recunoștință

Despre istoria anului 1917, despre Marea Bătălie de la Mărăști, condusă de bravul Erou, Generalul Alexandru Averescu, nu se putea vorbi decât la fața locului. Am pornit în dimineața zilei de 9 iulie spre Mărăști, cu emoție și entuziasm spre locurile ce aveau să vorbească de la sine. Sprijiniți de doamna muzeograful Valeria Bălescu de la Muzeul Național Militar "Regele Ferdinand I", domnul Augustin Păunoiu, redactor șef la Ziarului "Lumina" și Asociația Națională Cultul Eroilor "Regina Maria" am luat parte la evenimentele închinat eroilor pentru mărețele lor fapte de vitejie. O zi cu o încărcătură emoțională puternică. După ce am trecut cu steagul fluturând prin

Arcul de triumf de la Mărăști, ridicat la intrarea în satul Mărăști, de către Societatea "Mărăști", în scopul perpetuării victoriei Armatei 2 române, am asistat la slujba de pomenire a eroilor la biserica dăruită de generalul Alexandru Mărgineanu în vara anului 1917. În dimineața zilei de 9 iulie 1917, Generalul Alexandru Mărgineanu l-a întrebat pe părintele de campanie, ce zi este în calendar după rânduiala bisericească. Părintele i-a răspuns că este Sfânta Maria Magdalena iar generalul s-a bucurat, afirmând, că este zi cu noroc, făcând legământ în fața morții care era

prezentă pretutindeni, că dacă bunul Dumnezeu îl va apăra și va câștiga lupta alături de soldații lui, căci își va îndrepta tunurile către ea, va construi alta, mult mai frumoasă, cum n-a fost alta și o va numi Maria Magdalena. Ne-am rugat tăcuți întrebându-ne dacă au crezut ei în viață veșnică? Crezut-au ei în răsplata din viața aceasta? Cu siguranță că nu s-au gândit. Au rămas nobili în propria moarte, socotind-o ca pe o poruncă a destinului, a lui Dumnezeu.

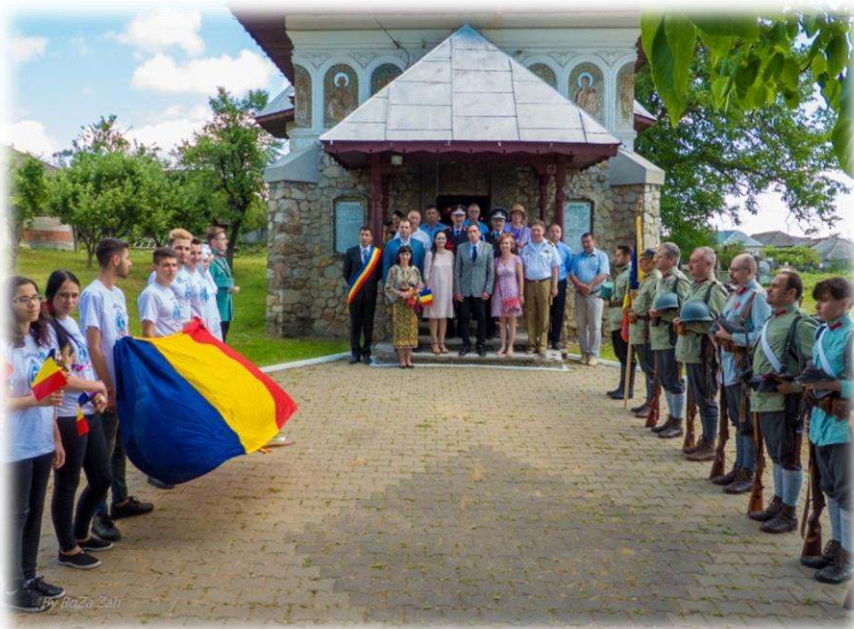

În lupta crudă care s-a dat în milioanele de suflete ce sufereau pe toate fronturile și la toate națiunile, între iubirea de viață și groaza de moarte, necredincioși până atunci, s-au aruncat nedeznădăjduiți la sânul credinței despre nemurirea sufletului. Ultimul lor gând despre viața veșnică a fost direct pe front, fără a avea timp să se pregătească.

Băteau clopotele bisericii Sfânta Maria Magdalena, la 100 de ani distanță ca semn de amintire, de iertare și recunoștință. În pridvorul bisericii s-a înkrustat în marmură motto-ul reginei Maria:

"Să reclădim cu dragoste în amintirea celor căzuți aici!"

Mai mult, în interiorul bisericii, alături de chipurile divine, au fost zugrăvite pentru eternitate portretele generalilor Alexandru Averescu și Alexandru Mărgineanu, iar sub cor sunt

Mareșalul Alexandru Averescu participând la o ceremonie dedicată eroilor din Primul Război Mondial, la Mărăști, începutul anilor 1919. (MHIU)

reprezentate în mozaic chipurile regelui întregitor de Neam, Ferdinand I, și al reginei Maria.

Ne-am îndreptat spre Mausoleu cu buchete de flori de câmp legate cu tricolor, cu o coroană de flori și lumânări spre locul ce adăpostea întru eternitate osemintele Eroilor. Cum am putea înțelege noi frumusețea morții celor căzuți în război?

Ce gânduri trebuia să fi cuprins pe bieții oameni de s-au aruncat ca niște fiare în luptă? Ne-am întrebat

dacă ei ar dori ca noi să vărsăm lacrimi. Eroii n-au nevoie de lacrimile fără suferință. Ei au devenit praf și neamt ca noi să putem fi fericiți. N-au cerut nici lacrimi, nici aduceri-aminte. Jerta lor o vedem noi. Ei au dat fapta, nu Jertfa. Astăzi înțelegem această Jertfă, ca o salvare a viitorului.

Toate acestea s-au coborât în noi, în ziua aceea, într-o deplină înflorire a sufletelor de acum și de atunci, primind totul ca pe un dar. Vedeam icoana plecării la luptă.

S-a dat drumul sângelui să curgă, în mâna fiecărui copil, în brațul fiecărui bărbat, în mana fiecărei femei, trezind în ei starea de iubire de patrie. Pentru că fiecare a devenit fiară pentru părintele, fratele, fiul, aproapele lui.

Ziua de 9 iulie 2017, la o 100 de ani distanță, era considerată de noi, ziua de glorie. Am ridicat gândurile noastre către cer. Ne-am îndreptat către școala din Mărăști, cea pe care generalul o construise. Pășeam cu sfială pe holurile ei, respirând istoria. Expoziția pregătită de Muzeul Militar Național "Regele Ferdinand I" – „**Eroul necunoscut, simbol al eroismului național**” ne-a fost prezentată de muzeograful Valeria Bălescu. Ascultam emoționați despre luptele de la Mărăști, despre bravii eroi, cea mai importantă bătălie a Armatei române din vara anului 1917. În acest cadru solemn am lansat prima revistă a Cercului nostru „**Eroica Viilor**”- revistă de cultură și educație patriotică. A urmat un program cultural artistic închinat Eroilor.

Pe înserat, am fost sprijiniți de Diviziei 2 Infanterie "Getica", care ne-a asigurat torțele necesare, astfel am pornit pe drumul către Valea Limpejoarei, locul de unde generalul Averescu, comandantul Armatei 2 române, pornise la atac, alături de credincioșii lui ostași.

Am străbătut văile și pădurile spre locurile unde a avut loc marea bătălie de la Mărăști. Vântul cald al amintirii, adia în sfârșit pentru întâia dată peste iarba înaltă de pe mormintele lor, în cântecul de glorie, nebun de bucuros, al eroilor biruitori, amestecând jalea pentru noi, doina lacrimilor veșnice. În cântarea aceasta a gloriei și suferinței, a vieții și morții, noi cei rămași veniți în vara încercărilor, sărutam întinderile, plaiurile lor dragi, atât de largi. Pe înserat cântam rănitului de moarte, în noaptea pustie, ultima doină, doina rămasului bun, la lumina lunii. Vedeam stelele clipind în cer și auzeam corul vuind pe pământ. Din deal în deal, până departe răspundea corul vitejilor, care au căzut fără lumină, fără pomenire. Am cântat pentru toți, către miezul nopții, la focul de tabără oferit de domnul primar Vladimir Păun.

Până să ajungem acolo, noi nu știam ce înseamnă a iubi patria. Astăzi analizând totul, încercăm să înțelegem ce durere trebuia să fi cuprins bieții oameni când dușmanul a călcat pământul nostru. Acum fiecare deal, fiecare apă, fiecare pădure stă mărturie veșnică că ei au iubit patria.

Gemetele de groază, scrâșnirea de dinți s-a ridicat până la cer. Au făcut zid până la cer cu piepturile lor, cu suferințele lor. Pentru eroii noștri trebuie să ne întoarcem mereu.

Cu ce iubire trebuie să ne gândim la cei morți care au dreptul la amintirea noastră, nu ca morți, ci ca vii, ca și cum ar fi lângă noi și ne-ar povesti, durerile lor și speranțele.

Vorbim de eroism, dar de fapt iubim de iubirea de patrie.

Pe 9 iulie 2017 oștirile au cutreierat satele, au îmbărbătat pe toți cei sosiți, vitejii de astăzi, au alinat pe cei prea obosiți de drum, pe cei ce nu credeau în viața veșnică.

Ajunsesem la timp, să rostim cuvintele, **OMAGIU ȘI RECUNOȘȚINȚĂ!**

Ploscariu George Valentin, clasa X C – membru al Cercului Cultul Eroilor "Viilor"
Îndrumător, Lucreția Nechifor – bibliotecar școlar, președinta Cercului Cultul Eroilor "Viilor" București

ALEXANDRU AVERESCU

S-a născut pe 9 martie 1859 în localitatea Babele din județul Ismail, în sudul Basarabiei. Și-a petrecut primii ani ai vieții la Ismail, unde a urmat și școala primară. În Capitala României a urmat cursurile Școlii de Arte și Meserii, pe care le-a absolvit în anul 1876. În timpul Războiului de Independență a luat parte, ca voluntar, la campania de la sudul Dunării, fiind decorat cu „Crucea Trezerii Dunării”, terminând campania care a dus la obținerea independenței României cu gradul de sergent. Avea doar 19 ani. După terminarea războiului s-a angajat ca subofițer în armată, urmând și cursurile Școlii Divizionare pentru ofițeri de la Mânăstirea Dealu, pe care a absolvit-o în anul 1881 ca șef de promoție. Având gradul de sublocotenent a fost repartizat la Regimentul 1 Roșiori, care avea garnizoana la Constanța, pentru ca în anul 1882 să fie trimis la Regimentul 6 Călărași, cu garnizoană la Focșani.

Doi ani mai târziu a fost trimis, după ce a ieșit primul la examen, la Școala Superioară de Război de la Torino. În cei doi ani petrecuți în Italia, Alexandru Averescu s-a remarcat prin rezultate deosebite obținute. În perioada studiilor a cunoscut-o pe Clotilda Caligaris, cea care avea să-i devină soție în anul 1887. La revenirea în țară își desfășoară activitatea la Marele Stat Major al Armatei. În anul 1894 a fost numit la conducerea Școlii Superioare de Război, unde începuse să predea din 1892, impunându-se ca bun profesor și teoretician militar. După doi ani de directorat a fost trimis ca atașat militar la Berlin. Revenit în țară în 1896, a fost numit la comanda Regimentului 4 Roșiori. În vara anului 1899 a fost trimis de regele Carol I cu o misiune diplomatică în Rusia. La scurt timp de la întoarcerea în țară a fost numit șef al Secției organizare-mobilizare în cadrul Marelui Stat Major, poziție ce o va deține în următorii cinci ani. În 1904 a fost mutat la comanda Brigăzii 1 Roșiori, cantonată la Tecuci, pentru ca, în 1906 să fie ridicat la gradul de general de brigadă.

General Averescu, Șeful de Stat major general al Armatei.

Intrarea generalului Averescu în politică a avut loc în împrejurări complicate, în primăvara anului 1907, pe fondul izbucnirii răscoalelor țărănești. Aceste probleme au fost încredințate lui Averescu spre rezolvare. Măsurile energice luate de acesta au restaurat ordinea în cadrul armatei și au restabilit liniștea în țară. Evident, adversarii politici aveau să reclame, atunci și mai târziu, faptul că Averescu a pacificat țara „cu tunurile” și că a reprimat în mod brutal răscoala țărănească din 1907. Alții au considerat că acțiunile ministrului de război au salvat țara, aflată într-un moment de mare primejdie. În perioada în care a fost ministru de război, Alexandru Averescu a căutat să reformeze, pe baze moderne,

Armata Română. Primul ministeriat al lui Averescu a luat sfârșit în toamna anului 1909, noul premier, Ion I. C. Brătianu înlăturându-l pe general din structura cabinetului său.

După plecarea sa de pe băncile ministeriale, generalul Averescu a fost numit la comanda Diviziei 1 Infanterie. A deținut această poziție până în 1911. După intrarea României în Primul Război Mondial, generalul Averescu a fost numit la comanda Armatei a II-a, deși el ar fi dorit să preia șefia Marelui Cartier General. Opoziția regelui Ferdinand și al primului ministru Ion I.C. Brătianu a împiedicat acest lucru. Armata a II-a se găsea în mijlocul dispozitivului românesc, în partea cea mai întinsă a arcului carpatic, unde se aflau cele mai importante trecători, dar și calea cea mai directă dinspre București spre Ardeal.

Generalul a comandat armata a II-a, cu care a rezistat în fața puternicelor atacuri ale inamicului, care nu au putut să străpungă apărarea trupelor române pe aliniamentul Predeal-Câmpulung.

Averescu a dat dovadă, de înalte calități militare.

Deși Averescu se simțea îndreptățit să preia șefia Marelui Cartier General, regele Ferdinand I-a numit la conducerea acestuia pe generalul Constantin Prezan. Animositatea dintre cei doi mari comandanți militari a crescut și mai mult și s-a menținut pe toată durata războiului și chiar și după terminarea acestuia.

Generalul Averescu a dovedit toată măsura capacităților sale de comandant militar în vara anului 1917, în timpul marilor bătălii de la Mărăști, desfășurate între 11/24 iulie – 19 iulie/1 august 1917. Trupele noastre au realizat o străpungere de 20 km și largă de 30 km la joncțiunea dintre două grupări ale adversarului, eliberând 30 de localități. Un alt moment

▲ Regele Ferdinand I și generalii Averescu și Văitoianu
analizând situația frontului la Grozăvești

luminos al carierei militare a lui Alexandru Averescu l-a constituit bătălia de la Oituz (26 iulie/8 august - 21 august/3 septembrie 1917), unde puternica ofensivă declanșată de către inamic a fost întâmpinată de soldații armatei a II-a, Puterile centrale pierzând aproximativ 14 000 militari, fără a putea străpunge apărarea eroică a trupelor noastre. Chiar comandantul trupelor române, generalul Alexandru Averescu, remarcă faptul că: *Bătăliile de la Mărăști și Mărășești „rămân pentru poporul românesc glorie nepieritoare, care vor arăta generațiilor viitoare cum generația marelui război și-a făcut datoria față de neamul său”.*

A propus înființarea Societății „Mărăști”, căreia îi revenea misiunea de a se ocupa de refacerea satului și construirea unui mausoleu. La întâlnirea de la Bâlca, din 30 noiembrie 1917, s-a născut societatea ce purta numele satului, așa cum avea să consemneze în notițele sale:

„Am pus bazele Societății „Mărăști” cu scopul de a perpetua amintirea victoriei de la Mărăști. Prima activitate a societății va fi îndreptată în sensul de a restaura satul Mărăști și de a ridica o criptă – monument în amintirea biruinței noastre”.

În aceeași adunare s-a adoptat și un regulament pentru strângerea fondurilor și administrarea lor, un statut, precum și un comitet format din 12 persoane, al cărui președinte de onoare a fost ales generalul Alexandru Averescu, iar ca președinte activ generalul Alexandru Mărgineanu.

La 27 iulie 1920, prin Legea - Decret publicată în Monitorul Oficial nr. 92 din 27 iulie 1920, Societatea „Mărăști” a fost recunoscută de către regele Ferdinand ca persoană morală și juridică.

Pe când era senator, în 1930, regele Carol al II-lea i-a oferit generalului Averescu bastonul de mareșal, piesă care se află astăzi în colecția Muzeului Militar Național.

Generalul Alexandru Averescu a fost desemnat președinte de onoare, funcție care a avut-o până în 1938 când a decedat.

Începutul anului 1918 a însemnat și momentul în care Averescu a schimbat practic tunică de militar cu haina de politician. Pe 29 ianuarie/9 februarie a fost chemat de regele Ferdinand pentru a conduce guvernul României. A fost o guvernare foarte scurtă.

Alexandru Averescu a fost omul care a urmărit gloria și puterea. Atât cea militară, cât și cea politică.

Mareșalul Averescu a încetat din viață în noaptea de 2/3 octombrie 1938, în locuința sa din Șoseaua Kisseleff. S-au organizat funeralii naționale, iar corpul neînsuflețit a fost depus în cripta special amenajată din interiorul mausoleului de la Mărăști.

Funeraliile mareșalului Alexandru Averescu. Trenul mortuar pregătindu-se să plece din București.

Averescu, Prezan - Mareșalii României, Muzeul Național de istorie a României, Editura Istros - seria centenar, 2018

Elevii Cercului Cultul Eroilor „Viilor”
la mormântul Generalului Alexandru Averescu - 2017

**Urecheatu Cristina,
profesor de istorie**

Căpitanul Grigore Ignat

(1889-1917)

Cel mai cunoscut erou bărlădean al Primului Război Mondial rămâne căpitanul Grigore Ignat. Născut în 1889, la Bârlad, într-o familie de oameni simpli, dar cu dragoste față de țară, tatăl său fiind unul din participanții la Războiul de Independență. Absolvent în 1910 al școlii militare de ofițeri de infanterie, cu gradul de sublocotenent, Grigore Ignat este repartizat chiar la Unitatea din orașul său natal, la Regimentul 12 „Cantemir”. După intrarea României în război, în vara anului 1916, locotenentul Grigore Ignat a participat la toate luptele pe care regimentul său le-a dat în Dobrogea și la Porțile Capitalei. Un an mai târziu, căpitanul Ignat a luat parte la marea bătălie de la Mărășești. Aici avea să-și găsească sfârșitul, însă nu înainte de a da dovadă de un eroism și curaj exemplare. Aflat la comanda companiei de mitraliere, căpitanul Grigore Ignat, a ținut piept unui

atac devastator al trupelor germane. Românii au rezistat până la moarte pe cota 100. Un batalion din regimentul 51 și-a pierdut toți ofițerii, inclusiv pe căpitanul Grigore Ignat, care, atunci când trăgătorii lui au căzut, a început el însuși să tragă cu mitraliera. După bătălie, unitățile române care au alungat inamicul din zona pădurii „La Răzoare”, unde luptase compania condusă de căpitanul Ignat, l-au găsit „străpuns de gloanțe și baionete, cu capul culcat pe mitralieră și cu degetul pe trăgaci.”

Pentru vitejia cu care a luptat la 6 august 1917 în zona Mărășești – La Răzoare, căpitanul Grigore Ignat a fost decorat post-mortem cu ordinul „Mihai Viteazul”, clasa a III-a (Decretul Regal nr.1488). Decorația i-a fost trimisă soției eroului printr-un delegat special, împreună cu o scrisoare a comandantului Diviziei 13. A fost înmormântat în Mausoleul de la Mărășești.

Gheorghe Cosetta – profesor de istorie

Anul 1917, an de răscruce în istoria României

Am participat la Simpozionului "1917 - an de răscruce în istoria României", organizat de Asociația Națională Cultul Eroilor "Regina Maria", în sala de festivități a Cercului Militar Național. Ne-am îmbogățit cunoștințele cu informații despre Primul Război Mondial, despre eroi și faptele lor de vitejie, despre diversele situații economico-politice de la acea vreme.

În cadrul simpozionului au fost susținute materiale având ca temă:

" Situația politică a României în anul 1917" - Prof. univ. dr. Vasile Popa , "Pregătirea campaniei din vara anului 1917" / Prof. univ. dr. Ion Giurcă, "Marile bătălii din vara

anului 1917 de pe frontul românesc. Ecouri și consecințe în planul relațiilor internaționale" - Prof. univ. dr. Dumitru Preda , " Acțiunile aviației de vânătoare în marile bătălii din 1917" - Victor Srîmbeanu, "2 decembrie 1917. Autonomia Basarabiei - primul pas spre Marea Unire" - Prof. Univ. Dr. Ioan Scurtu .

Am ascultat cu sufletul plin de emoție tot ce s-a prezentat. Imaginile de arhivă au însoțit materialele prezentate. Astfel de informații nu vom găsi la orele de istorie de la școală. După excursia din vară de la Mărăști, acestea completeau tabloul privind participarea României în Primul Război Mondial. Aviația română în anul 1917 deținea 6981 fotografii aeriene. În 22 martie 1917, Ferdinand I în vizita sa la Răcăciuni, împrăștierește țărani ca recunoaștere a contribuției lor la Războiul de Reîntregire Națională. Răscoala de la 1907 a tras un puternic semnal de alarmă autorităților vremii, care au fost nevoiți să se aplece mai ales după război asupra problemei agrare în România. Generalii Eremia Grigorescu, Alexandru Averescu, Constantin Prezan, Arhur Văitoianu, Constantin Christescu au lăsat această lumină ce străbate peste întreaga țară, strălucind, semn al iubirii străbune! La final am știut că dragostea de țară vine din forța ce străbate peste timp. Noi românii suntem oameni puternici, credința, onoarea sunt la mare cinste când vine vremea să arătăm cine suntem noi.

Anul 1917, anul măreției și vitejiei eroilor neamului românesc!

Moment de readucere aminte, pentru noi, a cuvintelor:

***"Spuneți generațiilor viitoare ca noi am făcut
suprema jertfa pe câmpurile de bătălie!"***

Mustățea Alin Gabriel, clasa X D

De la Războiul reîntregirii la Marea Unire!

În data de 19 august 2017, s-au desfășurat în Pasul Vâlcău, la granița dintre județele Hunedoara și Gorj, Ceremonialul militar - religios-artistic în memoria luptelor care au avut loc aici în urmă cu 100 de ani în Primul Război Mondial, în cel mai înalt loc din zonă, aflat la o altitudine de 1621 metri.

Au participat autoritățile din județele Gorj și Hunedoara: prefecții celor două județe, președinții Consiliilor județene, dar și primarul orașului Vulcan. Toate manifestările au fost grupate sub denumirea generică „De la război, la Unire”.

A fost organizat un careu cu un pluton de militari de la Gorj, Poliția Locală Vulcan-județul Hunedoara și ofițeri în rezervă și retragere din Gorj, Dolj, Mehedinți, Sibiu și Hunedoara și membrii Asociației Naționale Cultul Eroilor "Regina Maria" și filialele acesteia din zonă (Gorj, Dolj, Sibiu, Vâlcea, Hunedoara).

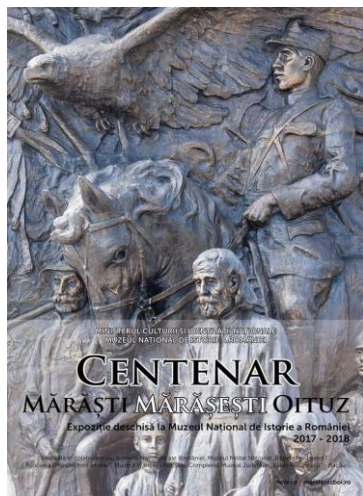
În cadrul manifestărilor au fost dezvelite două busturi, cel al Majestății Sale Ferdinand I Întregitorul, Regele Românilor în perioada Marelui Război și al locotenentului Gheorghe Tătărescu, fostul mare om politic al României interbelice care a luptat în Pasul Vâlcău. Cele două busturi au fost sfințite. Ceremonialul militar a fost completat de cel religios. S-au depus coroane și jerbe de flori și au fost expuse cele 12 drapele de luptă ale regimentelor ce au luptat în Pasul Vâlcău. La această activitate au fost prezenți Lucreția Nechifor, președinta Cercului Cultul Eroilor "Viilor", București, Nicolae Sanda membru al Asociației Naționale Cultul Eroilor "Regina Maria", Romică Zaharia membru în Asociației Naționale Cultul Eroilor "Regina Maria", filiala București și Ana Stavri, elevă la Colegiul Național de Muzică Dinu Lipatti, secția canto populară, membră de onoare în Cercul Cultul Eroilor "Viilor".

Manifestările s-au încheiat cu un program de muzică patriotică. Ana Stavri a cântat cu înflăcărare cântecul nostru popular în Pasul Vâlcău, la împlinirea a 100 de ani de la Primul Război Mondial, amintind de străbunicul ei, Nicolae Stavri, cel care a luptat în Primul Război Mondial. Dacă există un miracol al istoriei românilor, el trebuie căutat în tenacitatea acestui lanț de generații care s-au constituit în verigi de oțel prinse una într-alta și cu nepuțință de desfăcut.

Lucreția Nechifor – Președinta Cercului Cultul Eroilor "Viilor"

Expoziția tematică „Centenar. Mărăști, Mărășești, Oituz”

Muzeul Național de Istorie a României

Elevii Cercului Cultul Eroilor „Viilor” au participat la vernisarea expoziției „*Centenar. Mărăști, Mărășești, Oituz*”. Organizatori sunt **Muzeul Național de Istorie a României (MNIR) sub egida Ministerului Culturii și Identității Naționale, și în colaborare cu Arhivele Naționale ale României, Muzeul Militar Național "Regele Ferdinand I", Asociația "Prospectorii Istoriei", Muzeul Vrancei - Focșani și Complexul Muzeal Județean "Iulian Antonescu" - Bacău.**

Aceasta a fost prezentată publicului prin intermediul imaginilor documentelor de arhivă, hărților și obiectelor, evenimentele dramatice din vara anului 1917. În vara și începutul toamnei anului 1917 se consemnează cele mai glorioase momente ale armatei române în timpul Primului Război Mondial. La Mărăști, Mărășești și Oituz „*românul a dovedit (...) cu prisosință că, bine armat și bine*

condus, putea să ție piept oricărui soldat din lume”.

Văzând imaginile prezentate în cadrul expoziției, elevii și-au amintit de informațiile primite de la doamna muzeograf Valeria Bălescu în excursia făcută în vara anului 2017 la Mărăști, despre operațiunile militare desfășurate de Armata 2 română de la Mărăști, alta de Armata 1 română și o parte a Armatei a 4 rusă (din zona Siretului, la Nămolosa). Toate informațiile primite se legau între ele, de data aceasta prin imaginile expuse în expoziție.

În urma bătăliei de la Mărăști (11/24 iulie – 19 iulie/1 august 1917) Armata 2 Română a reușit să facă o spărtură largă de 30 km și adâncă de 20 km în frontul Armatei Austro

Ungare, determinând comandamentul Puterilor Centrale să-și schimbe planul de operațiuni și să aducă puternice întăriri în zonă. Armata română a pierdut 1460 de ostași, alți 3419 fiind răniți și dispăruți. De partea Puterilor Centrale s-au numărat 2200 de morți și 4700 de răniți și dispăruți. Bătălia de la Mărășești (24 iulie/ 6 august – 21 august/ 3 septembrie 1917) a fost, prin durata, proporțiile și intensitatea ei, cea mai mare bătălie care s-a dat pe frontul românesc în decursul războiului mondial. Pierderea bătăliei de la Mărășești a forțat Puterile Centrale să renunțe definitiv la acțiuni ofensive pe frontul românesc și să treacă la defensivă.

Concomitent cu bătălia de la Mărășești s-a desfășurat cea de-a treia bătălie, de la Oituz, (26 iulie/ 8 august – 9/ 22 august 1917). Oprirea ofensivei Puterilor Centrale s-a făcut cu prețul unor pierderi grele: 1.800 morți, din care 52 ofițeri, 4.850 răniți din care 143 ofițeri, și 5.700 dispăruți, din care 27 ofițeri. În total, peste 12.000 de luptători. Inamicul a înregistrat pierderi deosebit de mari (numai la Cireșoaia au căzut 1500 de soldați ai Puterilor Centrale).

Coroana de Otel a regelui Carol I, simbolul independenței României
Așezând coroanele în fața tronului, președintele Senatului, Dimitrie Ghica, rosti în numele ambelor corpuri legiuitoare următoarea alocuțiune închinată Suveranilor și augustelor lor rude "(...) Poartă Sire, poartă Doamnă, cu fală și credință această coroană regală, ea stă neclintită pe capetele Voastre, căci s-a oțelit prin sângele nostru și s-a întărit prin devotamentul și iubirea noastră. (...)

Suveranul, primind Coroana din mâinile președintelui Senatului, spuse:

"Primesc cu mândrie, ca simbol al independenței și al țării României, această coroană, tăiată dintr-un tun stropit cu sângele vitejilor noștri, sfințită de biserică. Ea va fi păstrată ca o comoară prețioasă,

amintind momentele grele și timpurile glorioase ce am străbătut împreună.

Ea va arăta generațiilor viitoare voinicia Românilor din ăst timp și unirea care a domnit între țară și Domn. Pentru Regină și pentru Mine însă, coroana cea mai frumoasă este și rămâne dragostea și încrederea poporului pentru care nu am decât un gând - mărirea și fericirea lui - în acest moment Regele înălță coroana deasupra capului Său fiind salutat prin urări nesfârșite. Să ne unim în fața acestor steaguri care au strălucit pe câmpul de onoare, în fața acestor coroane, embleme ale Regatului, împrejurul cărora națiunea se va strânge ca ostașii în jurul drapelului."

(Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și Acte,
Ediția Academiei Române, București, 1897)

Elevii de la Cercul Cultul Eroilor Viilor au vizitat expozițiile Tezaur istoric

În sala Tezaurului Istoric sunt expuse peste 3000 de piese deosebite, unele unicate, realizate din metale și pietre prețioase aparținând unor civilizații care au existat, de-a lungul timpului, pe teritoriul actual al țării noastre sau ilustrând evenimente și activitatea unor personalități istorice din vremurile trecute.

Moștenirea lăsată de strămoși, forța, puterea măsurii, a formelor, ne-au dat puterea să admirăm cu entuziasm Cultura de Cucuteni, aurul dacic. Civilizația existentă aici era dezvoltată și putea să producă obiecte atât de deosebite cum sunt brățările, coifurile și tot ceea ce este expus astăzi în sala Tezaurului de la Muzeul Național de Istorie a României.

Unele obiecte sunt unice în lume, prin frumusețea și vechimea lor. Ne dorim ca toți elevii să treacă pragul muzeului să poată admira aceste minunății. Toate stau ascunse de ochii publicului, undeva la subsol, în statele ușilor blindate, în spatele gratiilor.

La plecare din sala ce găzduia tezaurul dacic, pe tavan jucau fantasticele umbre ale unui foc continuu! La etaj strigătele de luptă ne încurajau să trecem prin timpul lor, al nostru. Parcă auzeam vorbele Ecaterinei Teodoroiu:

Înainte băieți, nu vă lăsați, sunteți cu mine!

Coiful dacic de aur masiv (25,5 cm înălțime, 19 cm diametru, 770 gr aur de 24 carate) găsit la Poiana Coșofenești (jud. Prahova) în 1928.

Stanciu Ionuț, clasa IX F

Revenire la trecut - Aprecieri și reflexii asupra faptelor istorice

Prezența noastră la manifestările cultural-istorice cu prilejul Centenarului Bătăliei de la Mărăști, în data de 9 iulie 2017 a dus la o limpezire a evenimentelor petrecute acum 100 de ani în acele locuri, un echilibru a lucidității sentimentelor, înțelegând aerul de legendă și adevăr, concretul istoric. Totul a fost tratat de la bun început cu seriozitate. A fost un moment de mare ținută, realizat într-un mod ireproșabil. Aprecierile pentru contribuția adusă desfășurării activității le-am primit chiar de la doamna muzeograf Valeria Bălescu și domnul Petre Neață, directorul Muzeului Militar Național "Regele Ferdinand I", care ne-au înmănat diplome, scoțând în evidență respectul nostru față de trecut, de înaintași, semnalând nevoia de a face prezentă această preocupare a noastră în rândul tuturor tinerilor. Desigur, fără nici o excepție, am fost felicitați pe rând, toți. Și poate cel mai emoționant moment a fost acela când am primit o diplomă de onoare pentru Cercul nostru, oferindu-ne astfel bucuria de a înțelege demna noastră implicare și rigurozitate în ceea ce privește complexitatea evenimentelor.

Am avut prilejul să vizităm și Muzeul Militar Național Militar. Am dorit să facem legătura dintre trecut și prezent. Toate exponatele au adus în sufletul nostru mai multă rezonanță. Felul cum ne-au fost prezentate exponatele, de un muzeograf de excepție (doamna Valeria Bălescu apreciată de elevii din cerc), a constituit pentru noi o lecție de înalt interes. Ne simțeam atrași de toate obiectele, fiind vizibil interesați de amănunte. Am primit bogate comentarii referitoare la evenimentele istorice și la dovezile rămase spre a convinge că s-au petrecut astfel. Am dedus din această întâlnire că tendințele noastre ar trebui îndreptate mai mult spre trecut spre a putea înțelege prezentul. Trimiterea permanentă la timpul istoric, epocă, eveniment reprezintă complexitatea înțelegerea dialogului nostru asupra istoriei, clarificând astfel caracterul înșelător al informațiilor care circulă de multe ori în spațiul virtual. Singura soluție e să îngăduim să scoatem la lumină dovezile, această lectură a imaginilor, obiectelor. Să

încurajăm și pe cei de lângă noi să zăbovească în spațiul muzeului spre a cunoaște sensibilă exprimare a timpului, oglinda fidelă a societății, aflată mereu în schimbare.

Dumitru Ana Maria, clasa XI -I

Holocaustul, între memorie și uitare

Am participat la Ceremonia de depunere de coroane la Memorialul Victimelor Holocaustului din România. Am studiat ansamblul sculptural realizat de artistul Peter Jacobi ce cuprinde o incintă memorială centrală, în jurul căreia se află cinci sculpturi, Coloana Memorială, Via Dolorosa, Roata Romilor, Steaua lui David și Epitaf, și două instalații cu pietre de mormânt desacralizate din cimitirele din Odessa și București. Am fost informați despre Holocaustul din România. La finalul ceremoniei de depunere de coroane am oferit flori d-nului Liviu Beriș (94 ani) supraviețuitor al Holocaustului.

Discursul dânsului m-a cutremurat, m-a uimit. Atât de actual, la obiect, clar, precis. Un mesaj din suflet pentru noi toți. Dintre toate cuvintele adresate publicului, ale dânsului au fost cele mai emoționante. Un cuvânt, un simplu cuvânt poate schimba lumea. Așa a încheiat, atenționându-ne să avem grijă de cuvintele ce le rostim.

Liviu Beris

Despre vremea când stăpân era ne-omul... și totuși despre OM...

„Sunt un supraviețuitor al deportărilor în Transnistria. Din cei 1800 de evrei deportați în august 1941, din localitatea Herța, localitate în care m-am născut și am crescut, nu s-au mai întors decât 25%. Ceilalți au murit de foame, de frig, de tifos exantematic și febră tifoidă, de glonț și de răutatea oamenilor din jur.

Sunt și eu unul dintre cei cărora, ca supraviețuitor, apasă o dublă povară: să menținem vie memoria oamenilor nevinovați – aruncați pe margini de drumuri, în gropi comune, arși de vii în depozite incendiate, ajungând să aibă morminte doar în văzduh – și să arătăm tinerilor faptele, așa cum au fost ele, astfel încât generațiile de azi și cele ce urmează să prevină tragedii de felul celor prin care a trecut generația noastră.” **Liviu Beris – Holocaust, Editura Hasefer, 2014**

Stanciu Ionuț, clasa IX E

„Peste suflet fântâni” revarsă dragoste la Târgul de carte Polemos

Toamna, zeul Polemos, descinde din măreția Olimpului și, pășind peste frunzele ruginii din urbea Bucureștilor, poposește la Palatul Cercului Militar Național unde, în fiecare an, deschide larg porțile târgului de carte pe care îl patronează. Sâmbătă, 21 brumar 2017, a avut loc lansarea cărții „Peste suflet fântâni” purtând semnătura poetei Sarah DeJar, apărută la editura Amurg sentimental.

Într-o atmosferă festivă, autoarea a fost felicitată de către colegii și colaboratorii ei, despre volumul apărut și despre fructuoasele activități ale poetei, exprimându-se editorul Ion Machidon, poeta Maria Evelyne Croitoru, poeta Maria Fitcal, generalul prof. univ. Visarion Neagoe, președintele Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”, poetul general(r) Grigore Buciu, poetul Andrei Popete Pătrașcu .

Lectura din volumul autoarei, în interpretarea actriței Doina Ghițescu, a încântat audiența prin relevarea autenticității și tradiționalului, prin zografisirea melancoliei contemplative și insuflarea simțirii de neprihănită dragoste. Evenimentul s-a bucurat și de un recital muzical oferit de către maestrul flautist Prof. Dr. Nicolae Maxim.

La eveniment au fost prezenți scriitori, critici, istorici, editori, traducători, artiști și iubitori ai artelor, elevii Cercului Cultul Eroilor „Viilor” și nu în ultimul rând membrii Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria” din cadrul căreia face parte poeta Sarah DeJar.

Vlad Teodor Petcu

Venim de undeva

Deodată,
tâmpilele-au cântat
refren de sate îngălbenite,
de vremuri nepotrivite,
de neamuri cioplint
în piatră ascunzișuri.
Dorul,
scormonea prin viață,
prin inima învelită în frunză,
abandonată în mijlocul drumului,

între noi.
Priveam chipurile visând,
pândind cerul să pâlpâie
și suspinam.
Deodată,
tâmpilele-au cântat
când ne-am smuls
din pământ cuvintele,
rană vie,
leacuri crescute
în mijlocul sufletului.

Sarah DeJar

Inscripție pe un scut și-o targă

La Biblioteca Națională a României a avut loc cea de-a XX-a ediție a Zilelor Bibliotecii, în cadrul căreia a avut loc evenimentul cu tema: „Inscripții pe un scut și-o targă. Scriitorii români și Marele Război”.

În cadrul evenimentului au fost prezentate cărți, jurnale, scrisori, filme având ca temă principală evenimentele petrecute în Primul Război Mondial.

Scriitorii invitați: Mircea Anghelescu, Gabriela Adameșteanu, Florian Șperlea și Manuel Stănescu (moderator: Bianca Burța-Cernat).

Au fost prezentate secvențe din Marele război, ilustrate în filmele românești.

Cu acest prilej a fost deschisă și expoziția Primul Război Mondial în beletristică și memorialistica românească – documente din colecțiile Bibliotecii Naționale.

La finalul activității președinta Cercului Cultul Eroilor „Viilor” a recitat poezia „Clopotul zării”, scrisă chiar de ea, poezie ce ilustrează drama războiului, devotamentul și iubirea soldatului față de tot ceea ce înseamnă patrie.

Drăgună Alexandru, clasa XI E

Clopotul zării

Viscolește în războiul acesta
și-i noapte.
Nu-l sperie nimic pe soldat,
nu se ascunde de foc,
prin fum trece
spre locul unde se joacă luceferii,
doar ei au rămas neclintiți,
în noaptea de priveghi.
S-au stins umbrele,
prietenii au dispărut pe front,
un singur ochi îi mai vede
cum trec spre somnul rece,
în giulgiul singurătății.

În noaptea asta,
cineva bate la ușă...
Este El,
Soldatul,
adormit în prag cu ochii deschiși,
visând țevi de pușcă.
Mi-am întins inima în pragul ușii,
mă trăgeau duhurile rătăcite-n văzduh,
le strângeam la piept,
afară păsările țipau a deznădejde.
Ce săracă m-am simțit...
Auzeam liniștea pașilor
celui plecat să bată clopotele zării.

Sarah DeJar

Camil Petrescu, 1915

PE FRONTUL LITERELOR

CAMIL PETRESCU

(1894-1957)

Camil Petrescu a fost trimis pe front la 16 august 1916, participând la luptele care s-au desfășurat în Transilvania, iar în noiembrie 1916 a fost rănit. După ce și-a revenit, el a fost retrimis să lupte în prima linie, de această dată pe frontul din Moldova. La 26 iulie 1917, Camil Petrescu a fost din nou rănit și luat prizonier de nemți și dus în lagărul din

Sopronyek - Ungaria, după care a fost transferat în lagărul Plan din Boemia. El a fost eliberat pe 10 aprilie 1918, când a revenit în România. În perioada în care Camil Petrescu a fost ținut prizonier, toate rudele sale, prietenii și oficialitățile române l-au considerat mort pe scriitor. Experiența de pe front l-a lăsat pe Camil Petrescu fără auz la o ureche, problemă care l-a marcat toată viața.

Mărturisiri

”Încă din seara de 25 iulie 1917, inamicul a început pregătirea de artilerie, care a devenit violentă în dimineața zilei de 26 iulie continuând cu cea mai mare intensitate până la ora 10 când s-a produs un atac general pe toată Valea Oituzului. Am respins însă ușor acest atac. A urmat o nouă pregătire de artilerie mai violentă, care ne-a îngropat cea mai mare parte din oameni sub dărâmăturile tranșeelor(...)” (Memoriu, 15 aprilie 1918)

Războiul ca iminență a morții este tragic și absurd. Scriitorul îl prezintă ca *”Un spectacol apocaliptic (...) Soldații se ascund sub podețe, de frică, trași de picioare de ofițeri, un rănit cu intestinele scoase afară salută amical pe un prieten, în culmea zăpăcelii un plutonier adună oamenii și le ține un discurs despre patrie”* (George Călinescu –Istoria literaturii române).

Despre strategia atacurilor, Camil Petrescu consemna în Însemnări: *„Într-un atac merge spre decizie artileria, care decimează, împrăștie sau demoralizează pe inamic sau eficacitatea focurilor de armă. Prin urmare, o trupă care atacă sau a reușit să ajungă până la inamic și, acesta a fugit sau în cel mai rău caz s-a retras, sau s-a prăbușit sub focuri, atunci orice unitate trimisă pe aceeași cale va avea aceeași soartă. Se înțelege ce grave erori tactice și strategice s-au produs când toată știința militară modernă e bazată pe atacul la baionetă.”*

Pe 12 mai 1943, scriitorul este invitat la Ateneul Român. Întrebat când a început să scrie poezie, acesta a răspuns: *„Dacă ar fi de lămurit ceva mai adânc când am început a scrie, am să arăt că am început a scrie versuri în alt sens, pe front, deasupra Cașinului, la Cotul Ungureanu, deasupra Văii Oituzului, în vara lui 1917, sub un umbrar, chiar în fața adăpostului care comunica cu tranșeul. Am început să scriu versuri de Răsboiu, care au apărut sub titlul „Ciclul morții”. Am scris o parte din ele atât de sâcâit de bombardamente, și-mi aduc aminte de un bombardament infernal din 26 iulie, care m-a zăpăcit tocmai când eram mai mult preocupat de versuri și am văzut că este mai bine de scris din memorie decât așa.(...)”* Poemul *„Marș greu”* este un eșantion grăitor al acestei depoziții literare:

*”Câțiva nu pot să se mai scoale.
Zadarnic ofițerii le dau târcoale,
Strigând la ei.
Li-s ochii albi ca scrumul,
Și trebuie să-i creadă.
Rămân pe lângă șanțuri presărați*

*Ca o cireadă
Care-și presară trecerea prin sate,
Nepăsătoare lepădând resturi, dovadă.
Coloană uriașă înseamnă-n urmă drumul
Cu cadavre de soldați sfâșiați ca scrumul.”*

GEORGE TOPÂRCEANU

(1886 – 1937)

„Amintirile lui George Topârceanu sunt un document unicat despre viața pe front și război.”
Prinseful Război Mondial

George Topârceanu, alături de Octavian Goga și Camil Petrescu sunt cei mai cunoscuți scriitori care au participat activ la luptele din Primul Război Mondial. Poetul George Topârceanu a fost luat prizonier de bulgari, în timp ce Camil Petrescu și-a pierdut auzul la o ureche în urma experienței de pe front.

George Topârceanu este cunoscut pentru baladele sale ce sunt învățate de copii în clasele primare și mai puțin pentru literatura de război inspirată din ceea ce a trăit pe front. La sfârșitul lunii august 1916, când România a intrat în război, poetul se afla la studii la Iași. El a fost încorporat și pus să lupte pe frontul de sud din Dobrogea. În urma înfrângerii suferite la Turtucaia, la sud de Dunăre în Bulgaria, George Topârceanu a fost luat prizonier și

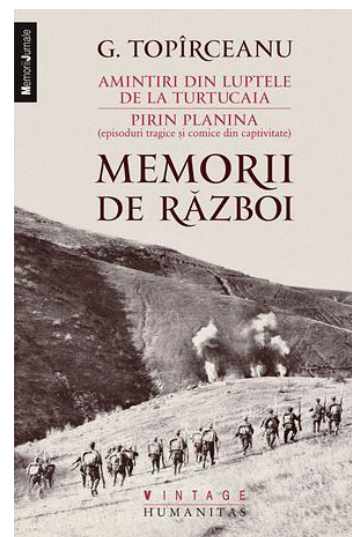

ținut închis timp de doi ani. Pe baza celor trăite în timpul războiului, scriitorul a publicat: **„Amintiri din luptele de la Turtucaia”** (București, 1918), **„În ghiara lor... Amintiri din Bulgaria și schițe ușoare”** (Iași, 1920) și **„Pirin – Planina, epizoduri tragice și comice din captivitate”** (București, 1936).

„Toate însemnările câte le făcusem zi cu zi pe hârtie mi s-au pierdut. Multe amănunte s-au șters din amintirea mea, unele mi-au rămas prea confuze și poate că le-am uitat ordinea în care sau petrecut, dar multe mi s-au întipărit pentru totdeauna în suflet, vii și clare, parcă le-aș fi trăit ieri. Mai târziu, oamenii de specialitate vor face desigur o expunere tehnică și generală a luptelor de la Turtucaia.

Ce a fost s-a dus. Înfrângerea de la Turtucaia, oricât de dureroasă, nu poate avea nici o semnificație în privința însușirilor neamului nostru, care și-a făcut proba de-a lungul veacurilor. Am avut Turtucaia, dar am avut și Mărășeștii!... Și la Turtucaia au fost destule pilde de eroism, zadarnic, dar înălțător.”

” Încă un fapt: Dintr-o baterie distrusă mai rămăsese un singur tun, c-un tunar. Bulgarii erau aproape, dar el trăgea neconținut. Infanteria noastră fusese risipită. Dușmanii, ocolind o movilă, se iviră dintr-o parte, la câțiva pași, și năvăliră asupra lui. Cuprins din toate părțile, el descărcă un foc de revolver în grămadă și, cu o mână liberă, tot mai avu vreme să sloboadă ultimul șrapnel din țeava tunului... Bulgarii, printre care era și un ofițer, i-au cruțat viața. Iar soldatul bulgar care mi-a povestit faptul, într-o gară depărtată, și care fusese rănit la picior cu revolverul, adăuga, vorbind de necunoscutul erou: – Era un om smead și slăbuț, pe care n-ai fi dat o ceapă degerată... De i-ar da Dumnezeu numai oameni de aceștia țării mele – tari la suflet ca granitul din care Istoria uită adeseori să le taie monumentele.”

OCTAVIAN GOGA

(1881 – 1938)

Octavian Goga a luptat cu penița pe hârtie încă din timpul neutralității României. Tribunul Ardealului a cerut, împreună cu fratele său Eugen, să fie înrolați ca simpli soldați (1916), sperând să ajungă în Transilvania, dornici să participe la Marea Unire. Cei doi au ajuns pe frontul din Dobrogea, iar Eugen Goga a fost grav rănit la Turtucaia, rămânând infirm pe viață. S-a înrolat în armata română și a luptat pe frontul din Dobrogea, reușit să supraviețuiască bătăliei de la Turtucaia. După război el a fost nevoie să fugă în Franța, însă s-a reîntors în România la începutul anului 1919. După revenirea în țară, la sfârșitul anului 1937, Octavian Goga a devenit prim-ministru al României, funcție pe care a deținut-o până la 11 februarie 1938.

LIVIU REBREANU

(1885- 1944)

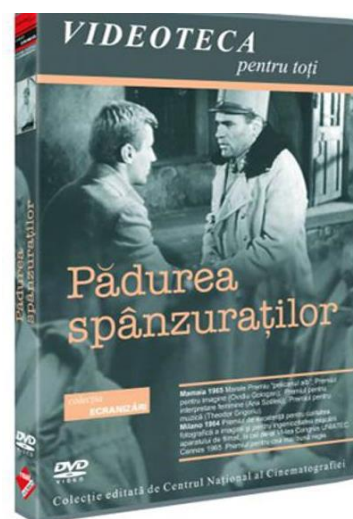

LA ACADEMIA MILITARĂ
R.A.D. Căminul de studii

Până în anul 1910, **Liviu Rebreanu** a activat ca ofițer într-un regiment de honvezi în armata austro-ungară. După intrarea României în război, Rebreanu a cerut să meargă voluntar pe front, dar cererea i-a fost respinsă. Neparticiparea efectivă la lupte, nu l-a ferit, însă, de dramele frontului. Fratele său, Emil Rebreanu, ofițer în armata austro-ungară, acuzat de dezertare și spionaj, a fost condamnat la moarte și spânzurat, la Ghimeș-Palanca, pe 14 mai 1917.

Ecourile acestei tragedii se regăsesc în lumea romanului „Pădurea spânzuraților”, cunoscut roman de război, în care un ofițer din armata austro-ungară, român din Transilvania, hotărăște să nu mai lupte împotriva fraților săi și să li se alăture. Este prins și spânzurat, asemeni

ofițerului Emil Rebreanu. Dramele războiului apar și în alte lucrări ale lui Liviu Rebreanu: „Hora morții”, „Catastrofa”, „Ițic Ștrul, dezertor”, pentru că „războiul e o tragedie uriașă, alcătuită dintr-o complexitate de tragedii mărunte” spunea Liviu Rebreanu.

Marcu Raul Valentin, clasa IX C
Profesor coordonator,
Petrescu Adina

Războiul reîntregirii prin exprimări artistice

În perioada 14 martie-20 aprilie 2018 a fost prezentată publicului spre vizitare Expoziția „**Războiul reîntregirii prin exprimări artistice**”, la sediul Muzeului Militar Național „Regele Ferdinand I”.

Blestemul unei țărănci: Lasă-I să-I putrezească oasele aici unde mi-a dăruit casa, sculptură de I. Iordănescu (statueta a fost donată generalului Alexandru Averescu de către Societatea ”Mărăști”, a cărei președinte de onoare a fost (1917-1923) și care s-a ocupat de reconstrucția satului Mărăști și a obiectivelor comemorative de pe frontal Armatei 2 române, în urma Bătăliei de la Mărăști (9-11 iulie 1917).

Am fost prezenți la vernisajul Foto expoziției: „**Bârladul capitală militară, 1916-1917**”, organizată de Cercul Militar din Bârlad, din cadrul Regimentului 52 Artilerie Mixtă „General Alexandru Tell”, prin preocuparea șefului Lucian URSU, și a profesorului Maricel PROCA și „**Secvențe ale războiului reîntregirii reflectate în artă**” – etalare a Muzeului Militar Național, organizatorul expoziției.

În cadrul evenimentului a avut loc și lansarea publicației „**România eroică**” Nr. 2 (55), Anul XX - 2017, Serie nouă, redactor șef col (r) Dumitru ROMAN, editată de către Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria”. Revista este continuatoarea celei fondate în 1919, cu titlul: „**Cultul Eroilor Noștri**”, de către Societatea Mormintele eroilor căzuți în război, societate constituită la 12 septembrie 1919, pentru

îngrijirea eroilor căzuți în Războiul Reîntregirii (1916-1919). Prezentarea a fost realizată de general brig. (r) Petre STOICA, președintele de onoare al Asociației. A avut loc în cadrul evenimentului și decernarea premiilor „COMANDOR VIRGIL ALEXANDRU DRAGALINA”, a IV-a ediție, de către Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria”, condusă de general maior (r) dr. Visarion NEAGOE.

Premiului special a fost acordat lucrării „**Bătălia de la Mărășești, 24 iulie/6 august - 21 august/3 septembrie 1917**”, autori Dumitru Preda și Nicolae Ciobanu, Editura Militară, București, 2017. Tot premiul special a primit și lucrarea „**Note de război. 1916 în primul val**”, autori Ioan R. MARINESCU (1894-1916) și Irina NELSON, Editura Junimea, Iași. „Notele de război” ale unui erou citite de nepoata sa după un secol, publicate împreună cu o încercare de înțelegere a vremurilor.

Stan Valentin, clasa X C

Timpul muzicii noi forme de exprimare a sufletului

Ne-am bucurat de posibilitatea de a asculta muzica, ce părea dictată de forțele străvechi ale universului. Cred că în noi toți există ceva constant, un sentiment a ceea ce e corect, al echilibrului, o armonie cu noi înșine și cu lumea în mijlocul căreia trebuie să trăim. Avem nevoie să sperăm în ceva care este dincolo de noi și ne ajută să dăm vieților noastre dimensiuni și direcții. Muzica trăiește și respiră ca să ne spună tocmai asta: cine suntem și la ce să ne așteptăm. Fiecare emoție muzicală, lăsa să se audă eco-ul unei suferințe cântată până la un grad de nesuportat, o tânjire după trecut, după dragostea eroică care dăinuia în sufletul interpretului, ca o experiență a vieții. A fost un mare privilegiu pentru mine să-l cunosc pe domnul Prof. Maxim Nicolae în această perioadă de când sunt membru în Cercul Cultul Eroilor, el fiind o prezență constantă la activitățile noastre. Am devenit un admirator al domnului Maxim Nicolae, imediat ce-am tresărit la auzul sunetelor flautului. Dar aici, în sala Ateneului Român, așa cum era, cu mâinile delicate pe instrumentul său, era o figură impresionantă. Această admirație a mea a fost împărtășită și de colegii mei. Muzica lega trecutul cu viitorul. Începusem să ne dăm seama de puterea muzicii, întorcându-ne spre adevăratele valori. Momentul când ne-am dat seama de pătrunderea din ce în ce mai adâncă a minții noastre, a spiritului, a simțirilor noastre în vraja muzicii.

Ce fascinație exercită asupra noastră trecutul? Un concert de cameră, având în program melodiile ***„Elegia română pentru flaut și pian”*** de Petre Elinescu (***compusă în mod deosebit pentru eroii din primul război mondial***), ***„Preludiu pentru pian”*** de Zeno Vancea, ***„Sonata pentru flaut și orchestră”*** de Walter Mihai Klepper, ***„Rugăciunea păsărilor, pentru flaut și percuție”*** de Carmen Petra Basacopol, ***„Poemul”, „În marea trecere”*** pentru flaut, celestă, pian, percuție, tenor și violă, ne-a făcut să ne schimbăm atitudinea. Primul Război Mondial și-a pus amprenta și în muzică. Acum aceasta dezvăluie înflăcărarea și puterea, dar are puterea să domolească în același timp starea ființei.

Muzica ne-a adus mesajul ei, o adevărată busolă, un ghid pentru noi, comunicativă, inspiratoare. Muzica este o formă specială de gândire. Trebuie să fim receptivi la tot ce-i în jurul nostru. Am înțeles că invitația la acest concert avea scopul de a ne încuraja să fim umani, transmitea o credință veche, dragostea ca un omagiu, iar noi să ne simțim împreună cu cei din trecut, să simțim viitorul, acest mărgeț infinit. O asemenea muzică reprezintă ce-i mai bun în noi toți, ceea ce numim umanitate.

Elev, Radu Alexandru Bogdan, clasa IX E

FRESCA ATENEULUI ROMÂN

Încă din 1888, anul deschiderii Ateneului Român, se pusese problema unei picturi monumentale, realizate pe peretele circular al Sălii Mari, care urma să cuprindă scene importante din istoria poporului român. De fapt, încă de la faza de proiectare a Ateneului, Constantin Esarcu, membru fondator al Societății Ateneul Român, și arhitectul Albert Galéron avuseseră ideea de a înfățișa o suită de tablouri sau imagini plastice desprinse din istoria românilor. Alexandru Odobescu reiterează această idee în conferința sa ținută la Ateneu, pe 14/26 februarie 1888:

„N-ar fi o adevărată minune a artei picturale feeria de scene din istoria națională cu care dorim a vedea acoperită friza ce înconjoară sala circulară a viitorului nostru ateneu?”

Un an mai târziu, în seara zilei de 19 martie 1889, când s-a deschis sala cea mare de conferințe a Ateneului Român, publicul a putut să vadă o suprafață liberă, pe peretele circular, lungă de peste 75 metri, pe care se citea: „Loc rezervat pentru marea frescă ce va reprezenta fazele principale ale Istoriei Românilor”.

Realizarea Marii Fresce i se încredințează pictorului Costin Petrescu. Solemnitatea inaugurării monumentalei lucrări de artă s-a făcut la 26 mai 1938, spre satisfacția publicului bucureștean. Deasupra lojilor, de jur împrejurul tamburului cupolei, cu excepția locului unde se află scena, se desfășoară o frescă lată de 3 metri, 225 de metri pătrați cu o lungime de 75 m, operă realizată în cinci ani, între 1933- 1938.

Cele 25 de episoade importante din istoria românilor sunt prezentate astfel:

1. **Împăratul romanilor, Traian (53-117)** – care pătrunde în Dacia fiind înconjurat de armată și de daci. În stânga se vede podul de la Turnu Severin, construit între 103-105 de Apolodor din Damasc, arhitectul Columnei lui Traian de la Roma (Italia).

2. **Colonizarea Daciei** – se remarcă legiunea romană care pătrunde în Dacia și monumentul „Tropaeum Traiani” de la Adamclisi, jud. Constanța. Adamclisi înseamnă Biserica Omului sau Casa lui Adam în limba turcă. Tropaeum Traiani este un monument triumfal ridicat în cinstea împăratului Traian între anii 106-109 d.Hr. pentru a comemora victoria romanilor asupra dacilor în anul 102 d.Hr.

3. **Contopirea dacilor cu romanii și crearea populației române** – este prezentată prin idila dintre o tânără de origine dacă și un soldat roman. Tânăra este prezentată în genunchi, așezată pe un mormânt și aprinzând o candelă. Steaua funerară reprezintă o piesă găsită în timpul săpăturilor arheologice de la Alba Iulia.

4. **O santinelă străjuiește hotarul** iar norii negri simbolizează apropiatele invazii barbare. În mijlocul nopții, la linia orizontului este înfățișat un ostaș, semn al apărării hotarului țării, în fața invaziilor migratoare.

5. **Invazia barbarilor** – în acest episod este prezentat un grup de călăreți barbari, ciocnindu-se cu armatele române. În continuare este descrisă rezistența românilor în apărarea gleei strămoșești.

6. **Începutul vieții românești patriarhale** – norii întunecoși, rezultat al invaziei barbare, se risipesc, iar populația coboară din munți și începe reclădirea caselor și a lăcașurilor de rugăciune.

7. **Statornicirea – țaranul român** este reprezentat înarmat cu arc și săgeți, pregătit să-și apere familia și pământul strămoșilor

8. **Descălecarea** – tabloul continuă cu prezentarea începuturilor organizării vieții din teritoriul românesc. Un cavaler înarmat apare de peste munți, însoțit de prieteni pregătiți de luptă. Cavalerul este oaspetele populației băștinașe, aceștia din urmă întâmpinându-și musafirii cu pâine și sare.

9. **Statul Militar** – episodul descrie eforturile armatelor românești de a păstra neatârnată fața de Imperiul Otoman. Figura centrală a episodului este domnitorul Mircea cel Bătrân prezentat ca întemeietorul statului militar, care stă de vorbă de la egal la egal cu trimișii Porții Otomane. În spate se observă Mănăstirea Cozia din jud. Vâlcea, ctitorie din 1388 a domnitorului.

10. **Statul Administrativ** – este prezentată moșia românească, protejată de oști și aflată sub orânduirea dregătorilor statului. Episodul continuă cu imaginea curții Mănăstirii Moldovița, loc în care Alexandru cel Bun împarte sfetnicilor săbii și hrisoave, semne de împuternicire.

11. Cruciada românilor – reunește mari figuri istorice care au luptat în slujba creștinătății, adunând oștiri împotriva armatelor turcești. Sunt prezentați: Iancu de Hunedoara, voievod al Transilvaniei între 1441-1456 și regent al Ungariei între 1446- 1452, Vlad al II-lea Dracul, tatăl lui Vlad Țepeș și domnitor al Țării Românești între 1436- 1442 și 1443- 1447, urmează Ștefan cel Mare, domn al Moldovei între anii 1457- 1504, în timpul căruia Moldova a cunoscut o înflorire fără precedent, a zidit 44 mănăstiri și biserici, câte una după fiecare luptă câștigată, fiind canonizat de Biserica Ortodoxă în 1992. În fundal este conturat castelul și Cetatea Poenari din Argeș.

12. Vremea lui Ștefan cel Mare – figura care domină episodul este cea a lui Ștefan cel Mare, prezentat într-un moment de glorie, în fața cetății din Suceava, înconjurat de armată și de cler. Ștefan îi primește pe trimișii papalității care îi înmânează voievodului român o spadă și titlul de „ostaș al lui Cristos”.

13. Epoca de pace și credință – această scenă este amplasată deasupra lojei regale și-l prezintă pe Neagoe Basarab, domnitor al Țării Românești între 1512- 1521 și soția sa, Doamna Despina fiind înfățișată ieșind din Biserica episcopală de la Curtea de Argeș, ctitorie a lui Neagoe Basarab.

14. Mihai Viteazul – domnitor în Țara Românească între 1593- 1601 și realizatorul Unirii Principatelor pentru o scurtă perioadă de timp, este prezentat ca intrând triumfător în Alba Iulia ca domn al Munteniei, Moldovei și al Ardealului.

15. Începuturile culturii românești – sunt prezentați Matei Basarab, domnitor al Țării Românești între 1632-1654, Vasile Lupu, domnitor al Moldovei între 1634-1653, în fundal se vede Cetatea Târgoviște și Biserica Trei Ierarhi din Iași, ctitorie a lui Vasile Lupu, cărturarul Dimitrie Cantemir, domn al Moldovei între 1693- 1710- 1711 și Constantin Brâncoveanu, domn al Țării Românești între 1688- 1714, cu Mănăstirea Hurezu, ctitorie a lui Brâncoveanu și meșterul ei, sculptorul și pictorul de icoane Pârvu Mutu (1657- 1735).

16. Răscoala lui Horia, Cloșca și Crișan din 1784 – cei trei eroi sunt prezentați călare în fața bisericii de la Țebea (Hunedoara, Țara moșilor) de unde Horea i-a chemat la lupta pe moșii iobagi. Pedagogul Gheorghe Lazăr (1779- 1823), fondatorul învățământului în limba română în 1818 când a deschis Școala Sfântul Sava.

17. Tudor Vladimirescu – conducătorul pandurilor și al Revoluției de la 1821, care a determinat Imperiul Otoman să pună capăt domniilor fanariote. Acesta primește din partea poliției un zapis (document) prin care sunt recunoscute drepturile cerute prin Adunarea Poporului.

18. Anul 1848 în Transilvania – figura centrală este Avram Iancu (1824- 1872) care a avut un rol important în Revoluția de la 1848 împotriva trupelor ungare.

19. Anul 1848 în Țara Românească și Moldova – unde mișcarea revoluționară a avut un caracter pașnic, tinerii români progresiști, crescuți în atmosfera Occidentală din Franța, sunt prezentați îmbrățișându-se cu țărani români, într-o atmosferă festivă în care erau ridicate steaguri inscripționate cu mesajul „Frăție și Dreptate”.

20. Este prezentat Alexandru Ioan Cuza (1820-1873) – primul domnitor al Principatelor Unite și al statului național România între 1859–1866. Alături de figura domnului român este prezentat și sfetnicul acestuia, Mihail Kogălniceanu (1817-1891), om politic de orientare liberală, avocat, istoric, prim-ministru al României în 1863 și Ministru al Afacerilor Externe sub domnia regelui Carol I.

21. Unirea Principatelor Române în anul 1859 – a celor două provincii românești, Moldova și Țara Românească, simbolizate prin chipurile a două femei, îmbrăcate în costumul național specific provinciilor, care deapănă același fir.

22. Scena prezintă Războiul de Independență din 1877- 1878 și pe regele Carol I, rege între 1866–1914, călare în mijlocul militarilor, fiindu-i înmănat un steag capturat de la inamic.

23. Realizarea întregirii naționale din 1918 – tabloul anterior este continuat cu cel din al doilea război mondial mai exact cu perioada 1916-1918, după ce România a intrat în război, fapt care a dus pe 1 decembrie 1918 la unirea Transilvaniei cu România. În imagine pare a fi Alexandru Averescu (1859-1938), generalul armatei în timpul Primului Război Mondial. Aici sunt prezentați soldații români ieșind dintr-un adăpost, pornind la atac pe un teren plin de sârmă ghimpată.

24. Regele Ferdinand I și România Mare – scena are loc la Alba Iulia, unde a avut loc Marea Adunare Națională de la 1 Decembrie 1918, care a stat la baza înfăptuirii unirii Transilvaniei și a Banatului cu Regatul României. În acest episod personajele principale sunt primii regi ai României unite, Regele Ferdinand I, domn între 1914–1927 și soția sa Regina Maria (1875-1938).

25. Poporul sărbătorește înfăptuirea României Mari.

Radu Alexandru Bogdan, clasa IX E

Dor de Basarabia

Cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la Unirea Basarabiei cu România, Asociația Națională Cultul Eroilor "Regina Maria"- Filiala București în colaborare cu Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră "Alexandru Ioan Cuza" și Cercul Cultul Eroilor "Viilor", a organizat manifestarea cultural-istorică **"Dor de Basarabia"**. Evenimentul, găzduit de Cercul Militar Național - "Sala de

spectacole "Eusebiu Ștefănescu", s-a bucurat de participarea unui public numeros, personalități ale culturii române, cadre militare, studenți, elevi și membrii Cercului Cultul Eroilor "Viilor" coordonat de doamna Nechifor Lucreția. Manifestarea a debutat cu Imnul Național, intonat de eleva Miruna Ana Stavri, de la Colegiul Național Dinu Lipatti. Cuvântul de deschidere al Simpozionului l-a avut președintele Asociației Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră "Alexandru Ioan Cuza", domnul Neculai Băhnăreanu.

Au urmat scurte prezentări de comunicări științifice privind importanța evenimentului aniversat. Profesoara Ludmila Antohi, de la Colegiul Economia "Viilor" a prezentat materialul *"Am fost deportată de două ori"*, un emoționant articol despre viața mătușii ei, un adevăr cutremurător despre românii din Basarabia. Simpozionul a fost urmat de un program artistic susținut de corul de copii "Crăițele", dirijat de doamna Mioara Bârsan, de la Școala Generală "Petrache Poenaru".

Au urmat un moment muzical *"Scena pastorală română"* de Petre Elinescu, susținut de flautistul Nicolae Maxim, de la Filarmonica "George Enescu" din București. Au cântat muzică populară eleva Ana Miruna Stavri (*"Cântă cucu bata-l vina"*, *"Doamne, ocrotește-l pe români"*) și doamna Ana Ciulpan.

Momentul poetic a fost susținut de actrița Doina Ghițescu de la Ansamblul folcloric "Ciocârlia" (a recitat poezii din creația poetului Adrian Păunescu și poezia "Identitate" a poetei Sarah DeJar) și domnul general de brigadă în rezervă Grigore Buciuc (a recitat poezia Doină – creație proprie). Elevii participanți la evenimentul cultural istoric au fost răsplătiți cu diplome, cutii cu bomboane și cărți cu povestiri istorice, viteji și voievozi de seamă ai neamului românesc. Întreaga activitate a fost coordonată de președintele Asociației Naționale Cultul Eroilor "Regina Maria" – filiala București, domnul col.(rtr) Gurău Petre.

Șerban Adrian – Clasa IX F

“M-AU DEPORTAT DE DOUĂ ORI”

*un emoționant articol despre viața mătușii Ludmillei Antohi,
un adevăr cutremurător despre românii din Basarabia*

Auzind că sunt acasă, la sărbătorile de primăvară, a intrat pe la noi mămuca Olga. Chiar atunci am și hotărât s-o întreb pe unde a purtat-o soarta. Și iată ce mi-a povestit:

”Familia noastră era mare. Șapte copii am crescut la părinți. Bunicul tău și bunica ne trezeau cu noaptea în cap la lucru. Munceam pentru ca să ne vadă pe toți cu câte o bucată de pământ, când va veni timpul să ne trimită în lume. Așa erau vremurile atunci. Cumpărașeră două desetine de pământ în Valea Răzeșilor. Aveau cal și căruță. Trăiam, munceam în sudoarea frunții, iar prin 1940, când venit Puterea Sovietică, noi toți eram deja pe la cuiburile noastre. Eu mă măritasem cu Ion Fiștic (ofițer în armata română). Ne-am făcut casă și ne străduiam să fim în rând cu lumea.

În anul 1941, pe la începutul verii, într-o noapte târzie, am auzit bătăi în fereastră. Liniștea nopții a fost străpunsă de lătratul câinilor, de glasuri necunoscute și țocănit de căruțe. Am deschis ușa. În prag au apărut căruțașul cu doi militari. Erau înarmați. Ne-au spus să ne îmbrăcăm și să luăm câte ceva de mâncare. Pâinea coaptă de cu seară și porcul tăiat de Duminica Mare au rămas în casă. Au spus că ne duc o lună la lucru în Ucraina. La sovietul sătesc mai erau șase familii: directorul școlii Ion Martinovski, Matei Oală, Vasile Bujor; Iacob Șireayev, Mihail Skitko și Nicolai Gorbato. Toți erau în căruțe și așteptau, numai că tare jalnic mai răsuna în noapte bocetul femeilor, plânsul copiilor.

Ne-au dus cu căruțele până la gara din Bălți. Acolo ne-au încărcat în vagoane. Vagoanele erau supraîncărcate de nu aveai cu ce respira. În colțul vagonului era toaleta, deși noi eram la un loc cu bărbații și copiii...

Am mers mult până am ajuns la Novosibirsk. Aici ne-au dus la baie. Femeile și copiii într-o parte, iar bărbații în alta. Asta a fost ultima oară când l-am văzut pe Ion al meu...

După ce ne-au hrănit, ne-au suit pe o corabie și mult am tot mers pe ape, până la Pudino. Acolo ne-au împărțit pe la sectoarele de lucru. Eu am nimerit cu Mărioara Bujor și alte câteva femei în satul Verh-Ciuzik. Lucram la tăiat lemne. Pădurea era la trei kilometri de sat. Iarnă, omăt de câțiva metri, un ger de -40 de grade de frig și nu fiecare rezista. Unele mureau acolo în pădure, altele seara se culcau, iar dimineața nu se mai trezeau. Vara era mai bine, seceram secară. Mai ascundeam secară prin buzunare și așa ne țineam sufletul...

Într-o seară eu și Mărioara am fost prinse de paznic. Să fi avut la noi vreo doi pumnișori de secară, dar ne-au scris câte patru kilograme la fiecare. Pentru furtul acesta m-au judecat pe doi ani și m-au trimis la Novosibirsk. Acolo lucram la calea ferată. Făceam curat pe linie, încărcam și descărcam vagoanele. De la Ion am primit o carte poștală în care îmi cerea ajutor: ”Dacă ai de unde – scria el – trimite-mi ceva bani, nu mă lăsa să mor de foame”.

Dar de unde să iau, dacă nu aveam nici o copecică. Pe urmă, am aflat de la unul Surin că Ion a murit.

Țin mine primăvara anului 1947 când m-a chemat la el șeful meu, Alexandru Feodorovici și mi-a spus: ”Olga, îți dau drumul acasă în concediu, dar tu nu te mai întoarce înapoi, că eu n-am să te caut”. Tot el mi-a dat bani de drum și hârtiile necesare. Cred că i s-a făcut milă de mine, căci eu îi mai prăseam grădina și unde mă trimitea, lucram ca la mine acasă.

La Sofia casa noastră fusese luată, iar zestre(averea) împărțită. Cu traiul m-am așezat la tata, la Dominteni.

M-au luat din nou în 1949, eram la cosit grâul. Numai pe barbați nu i-au luat, deoarece ei nu s-au mai întors...

Până la gara din Sofia m-au dus cu căruța, apoi cu trenul până la Bălți. Din nou aceleași vagoane supraîncărcate, din nou același drum, din nou aceleași bocete, aceleași țipete de copii.

Mult am stat pe malul râului Obi ca să trecem spre Pudino. M-au dus înapoi la Verh-Ciuzik. Olga Bujor, fata Mărioarei, a fost ridicată cu câteva luni înaintea mea și când m-a văzut la Verh-Ciuzik m-a rugat cu lacrimi în ochi să rămân aici, să nu mă duc mai departe, că ea n-are pe nimeni, mama ei murise de-acum. M-am rugat de nacialnici, spunându-le că aici am gazdă și ei m-au lăsat, căci aveau nevoie de brațe de muncă. Lucram la tăiat de pădure, răsturnam copacii și-i curățam. Ca să primim mâncarea convenită, trebuia să facem normele. Eu nu-mi mai amintesc cât erau normele acelea. Ce e drept, ne hrăneau mai bine și gazda era mai bună, avea vacă. Nu mai țineam atunci posturile și de aceea am ajuns să vin acasă...

Într-o zi s-a răspândit zvonul în toată regiunea că a murit Stalin. O voce, plângând la radio, spunea: *”Zacrîlisi glaza. Net boliše nashevo vojdea...”* (în trad. - *S-au stins ochii conducătorului nostru*). Iar eu mi-am făcut semnul crucii și mă gândeam, de ce n-a închis el ochii mai înainte?...

Prin octombrie 1955 m-au întrebat dacă am pe cineva acasă, apoi mi-au dat actele. Am spus că barbatul meu a murit, dar am mamă, tată, frați și surori. Țin minte cum m-au întâlnit în

ogradă. Nu ne puteam opri din plâns. Tu aveai pe atunci mai mult de un anșor și plângeai cel mai tare.

Multe zile și nopți tresăream la fiecare zgomet. Cu timpul am luat norme în colhoz. Cei zece ani pe care i-am lucrat pe deal, nu mi i-au socotit. Sănătatea îmi era cam șubredă, de aceea am trecut cu lucrul la grădinița de copii, ca dădacă și femeie de serviciu. Primeam câte 45 de ruble pe lună. Când am ieșit la pensie, nu mai țin minte cât primeam, acum am 50 de ruble pe lună. Totul parcă e bine, țin posturile, trăiesc lângă biserică, numai că mă doare inima când îmi amintesc de tinerețea mea, de cei 12 ani petrecuți prin Siberia.”

Am petrecut-o pe mămuca Olga. Printre lacrimi se îndepărta de mine, la cei 80 de ani o bătrânică gârbovită...

P.S. Când pregăteam acest articol, pe data de 21 mai 1989, într-o duminică, după mai mult de 40 de ani, la Dominteni s-au întâlnit Olga Fiștic cu Olga Bujor Motoc.

Autor,
Victor Corbu. Orașul Chișinău
Articol publicat în ziarul Viața Satului
(R. Moldova) la rubrica ”Durerea baștinii”,
1989

Se acordă, doamnei **ANTOHI LUDMILA** de la Colegiul Economic „Viilor”, ca semn de apreciere și considerație, pentru susținerea lucrării **„M-au deportat de două ori”** în cadrul manifestării cultural – istorice **„DOR DE BASARABIA”** dedicată aniversării a **100 de ani de la Unirea Basarabiei cu România** - 20 MARTIE 2018

Sculptura poetului, zeificat îi aparține sculptorului Gheorghe Anghel, același care a realizat și bustul lui George Enescu, din interiorul Ateneului.

EMINESCU și idealul unității naționale

Elevii Cercului Cultul Eroilor Viilor alături de membrii Asociației Naționale Cultul Eroilor ” Regina Maria” Filiala București au depus o coroană de flori la statuia poetului Mihai Eminescu din fața Atheneului Român.

Alături de noi, au fost prezenți oameni de cultură. Au recitat poezii elevii cercului și poeții prezenți la eveniment, Mariana David, Vlad Teodor . Poeta Maria Evelyne Croitoru a citit un eseu despre poetul nostru național Mihai Eminescu. Au luat cuvântul Președintele Asociației Naționale Cultul Eroilor ”Regina Maria”, filiala București, domnul Petre Gurău și președinta Cercului Cultul Eroilor Viilor, doamna Nechifor Lucreția.

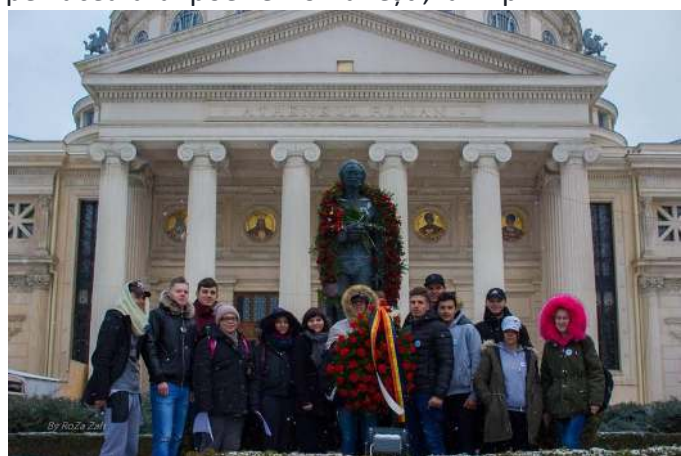
Ne-am adunat în fața Ateneului Român la statuia lui Mihai Eminescu, să-l omagiem pe Luceafărul poeziei românești, la împlinirea a 168 de ani de la naștere.

”Eminescu se află atât înainte cât și înapoi, cuprinde totul, împrejmuiește totul. Sufletul lui a fost copleșit de istoria poporului nostru. El este mergătorul pe deasupra lucrurilor. Poetul s-a proiectat în Hyperion, personalitatea omului superior, identificat cu geniul. Dar oare, Eminescu nu este cumva însuși Decebal, ori Ștefan cel Mare, ori Alexandru cel Bun, toți contopiți în sinele lui? Nu-i cumva El plăsmuit din ei, din aceste modele demne de urmat?

Eminescu a cerut mereu atașarea noastră de originile culturii și limbii românești. Ne-a cerut să vedem dincolo de noi continuitatea istorică. În opera poetului, toți marii domnitori au chipul tânărului voievod, urmele și semnele eternei Dacii. A depănat fără șovăire firul țesut de istorie, Ștefan cel Mare este călăuzit în acțiunile sale de cornul lui Decebal.

Pentru că hrana spiritului nostru se află în versurile marelui poet, iubirea de patrie, setea de frumos, mila, răbdarea și spiritul justițiar, toate acestea s-au întruchipat în făptura marelui poet Mihai Eminescu și când o să vrem să știm cine suntem, cum arătăm și încotro să ne îndreptăm, ne vom uita în oglinda LUI.” (Lucreția Nechifor – președinta Cercului Cultul Eroilor „Viilor”). În final l-am salutat pe Mihai Eminescu :

**Trăiască nația!
Sus cu dânsa!**

Marcu Raul Valentin, clasa IX C

”Dor de Eminescu” la Teatrul Excelsior

Ziua de naștere a lui Mihail Eminescu este un motiv de a medita asupra identității noastre naționale. Marele Eminescu ne-a fost dăruit de Providență pentru a ne ține trează conștiința. Suntem datori să păstrăm viu jarul cugetărilor sale. În acest spirit, am acceptat cu bucurie invitația de a fi prezenți, în cadrul Seratei **”Eminescu, jurnalistul”**.

Evenimentul a avut loc în data de 18 ianuarie, în Sala Mare a elegantului Teatrul Excelsior și a fost moderat de Președintele Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, domnul Doru Dinu Glăvan.

Serată cu invitați speciali și teme atractive, de mare impact cultural, privind personalitatea poetului Mihai Eminescu. A fost prezent la eveniment, marele compozitor din Republica Moldova, Eugen Doga. O încântare să-l ascultăm interpretând melodiile compuse pentru diverse filme (filme de ficțiune, animație), emisiuni tv, muzică de balet, muzică de cameră și melodii realizate pentru poezia poetului Mihai Eminescu. (Dorința, De-aș vrea și eu o floare, Peste vârfuri, O rămâi , Rugăciune.) Am fost emoționat când ne-am ridicat cu toții la auzul ”Imnului lui Ștefan cel Mare.” Anul 2017 a fost declarat anul lui Eugen Doga în Moldova ca un omagiu adus aniversării a 80 ani ai marelui artist. Jurnalistul Miron Manega și preotul Marian SAVA au oferit publicului informații interesante despre jurnalistul Eminescu. Cu acest prilej l-am felicitat și noi, oferindu-le flori invitaților. A fost un recital plin de emoții. Evenimentul a fost organizat de Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România. Sufletul organizării seratei a fost, ca de fiecare dată, Rodica Subțirelu, redactor-șef la Cronică Timpului.

Moldoveanu Alexandru Ilie, clasa IX E

Spectacolul ”Dor de Eminescu”

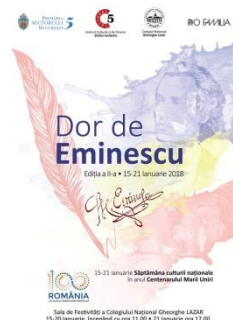
*Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”
21 ianuarie 2018*

Centrul Cultural și de Tineret ”Ștefan Iordache”, Primăria Sectorului 5, Colegiul Național ”Gheorghe Lazăr” și Asociația Pro Familia au organizat evenimentul „Dor de Eminescu”.

Proiectul, a început în data de 15 ianuarie, și a avut ca scop identificarea elevilor pasionați de opera eminesciană, oferindu-le ocazia să participe la ateliere de creație, colocvii, workshopuri, toate având ca tematică opera lui Mihai Eminescu.

Eleva Miruna Ana Stavri a participat din partea Cercului Cultul Eroilor „Viilor”, interpretând melodia „Eminescu” – Doina și Ion Aldea Teodorovici.

Alexandru Ioan Cuza

După 160 de ani de când s-au întâmplat toate acestea, ziua de 24 ianuarie ne va face din nou să rețrăim, cel puțin la nivel de poveste, acești câțiva pași făcuți de strămoșii noștri pentru tot ce înseamnă astăzi România. Domnitorul Alexandru Ioan Cuza rămâne unul dintre cei mai valoroși, mai atipici și mai vizionari oameni de stat ai noștri!

"Unirea e singură stare politică ce putea să asigure viitorul nostru și să ne permită a da țării organizarea ce o aștepta de atât de mult timp."

Alexandru Ioan Cuza

Ne-am adunat în această zi memorabilă a Unirii Principatelor, în Dealul Patriarhiei să ne cinstim strămoșii care au făcut Unirea eveniment care a prefațat Unirea cea Mare, decretată la 1 Decembrie 1918, la Alba Iulia, de patriotul Vasile Goldiș. Deși a fost ger, am venit cu o vie satisfacție la statuia Domnitorului Alexandru Ioan Cuza, să depunem o floare în semn de respect și apreciere pentru ceea ce am cântat "Hora Unirii" poezia scrisă de Vasile Alecsandri, în 1848, și ne-am prins într-o horă, am dat mână cu mână. Alexandru Ioan Cuza este veșnic și pretutindeni.

**Unirea Principatelor prin alegerea lui Alexandru Ioan Cuza
ca domnitor al ambelor principate
5 ianuarie 1859 în Moldova
24 ianuarie 1859 în Țara Românească**

**Mica Unire,
Unirea Principatelor Române
sub Alexandru Ioan Cuza**

În 1859 s-a format statul național român, prin unirea Moldovei cu Țara Românească, printr-o acțiune pașnică, prin dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al ambelor Principate Romane. În 5 ianuarie 1859 au fost organizate alegeri pentru un nou domnitor la Iași, în Moldova. Noul domnitor a fost Alexandru Ioan Cuza. O săptămână mai târziu a fost ales același domnitor și în Țara Românească, principatele profitând de faptul că Marile Puteri nu au specificat că nu poate fi ales același domnitor.

Unirea a fost pregătită de patrioții români pașoptiști, care, încă din primele proiecte politice românești au pus problema făuririi statului național român – în 1848, în cadrul revoluției române. În acea perioadă, principatele erau în mâinile Rusiei și Imperiului Otoman care se opuneau unirii. Situația s-a schimbat după ce Rusia a pierdut războiul Crimeii (1853-1856) învinsă de Marile Puteri (Regatul Unit, Imperiul Francez, Regatul Sardiniei și Imperiul Otoman).

La sfârșitul războiului s-a încheiat la Paris un Tratat de Pace care a privit și situația principatelor. Ulterior, Marile Puteri au dat dreptul celor două principate să consulte populația cu privire la Unire.

Domnia lui Alexandru Ioan Cuza, deși scurtă (1859-1866), a fost perioada de maximă dezvoltare a României moderne. Prin recunoașterea Unirii depline, crearea primului Parlament unic al României și al primului guvern unitar, prin reformele sale: adoptarea primei Constituții românești, reforma electorală, secularizarea averilor mănăstirești, reforma agrară, a învățământului, domnia lui Alexandru Ioan Cuza a pus bazele dezvoltării moderne a României.

Primul pas important pe calea înfăptuirii statului național unitar român a fost făcut la 24 ianuarie 1859, dar Marea Unire a avut loc în 1918 în Alba Iulia.

Alexandru Ioan Cuza, înfăptuitorul unirii de la **24 ianuarie 1859** se trăgea dintr-o veche

familie de moldoveni, din părțile Fălciului. Cuza s-a născut la 20 martie 1820. A învățat până în 1831 la Iași, unde a avut colegi pe câțiva dintre viitorii săi colaboratori, între ei Vasile Alecsandri.

E trimis apoi la Paris, unde își ia bacalaureatul în litere. S-a întors apoi în țară și a intrat în armată. S-a căsătorit în 1844 cu Elena Rosetti.

Ploscariu Valentin George, clasa X C

Parcul Memoriei Naționale - Stejarii României - RoMândria

Am participat la cea de-a doua campanie de plantare din cadrul proiectului Parcul Memoriei Naționale "Stejarii României – 100 de ani de istorie și demnitate" RoMândria, ce a avut loc pe fostul front de luptă din Primul Război Mondial de la Mărășești, județul Vrancea.

Participând la acest proiect am dorit să ne cinstim eroii care și-au sacrificat viața pentru ca noi să trăim astăzi într-o țară liberă și unită și să lăsăm generațiilor viitoare un monument viu: o pădure de stejari.

Pe fostul câmp de luptă la Mărășești în an centenar.

În amintirea Eroilor căzuți în bătălia de la Mărășești, cea mai glorioasă bătălie a Războiului de întregire, cea mai mare izbândă din istoria militară. Bătălia a durat 28 de zile, dintre care 15 au fost de luptă, iar 13 de acalmie relativă. Armata I română a pierdut 27410 oameni - anume 16% din efectivul trupelor române la începutul luptelor, dintre care 5125 morți, 9818 dispăruți și 12467 răniți. Armata IV rusă a suferit pierderi umane semnificative: 25650 de oameni, din care, 7083 de morți, 10400 de răniți și 8167 de dispăruți. În armata germană, Armata IX a suferit pierderi între 60000 - 65000 de oameni morți, răniți și dispăruți. ." (articol „Bătălia de la Mărășești”- revista *România Eroică* nr. 1(54) -2017)

"Pe aici nu se trece! "

Dumitru Ana Maria, clasa XI -I

Unde Eroul doarme

Cu sufletul ademenesc răsăritul,
Ochiul de april
Privind în inima lumii,
O umple de dragoste.

Cresc păduri, trup și suflet,
Din grâu și lut, alegând cântarea
Și cuvintele umblă, făcând contur Eroilor
În mâini ce-i zidesc.
Azi sângele - i adevăr,
Numele Victoriei va fi prins pe ramuri
În locuri unde mari focuri se frământă!

Vor putea să cânte,
Doina lor, strânsă-ndinți,
Mestecând-o-n frunzele crude.
Pământul scoate brațele spre păsări
Vrând să le strângă la pieptul lui
Subțiat de atâta istorie.

*Popas la
Mausoleul
Mărășești.*

Sarah DeJar

Ziua Eroilor sărbătoare națională a poporului român

De Ziua Înălțării Domnului (mare sărbătoare creștină, care comemorează înălțarea la cer a lui Iisus Hristos, la 40 de zile după Înviere) celebrăm **Ziua Eroilor**, sărbătoare națională a poporului român, în memoria celor căzuți de-a lungul veacurilor pe câmpurile de luptă, pentru credință, libertate, dreptate și pentru apărarea țării și întregirea neamului.

Când creștinii trec la cele veșnice, trupul lor este înmormântat la piciorul Crucii, iar când Eroii trec la cele veșnice, trupul lor se înveșmăntează, mai întâi, în steagul românesc. Prin moartea lor, pe câmpul de luptă, a fost posibilă Învierea noastră ca neam. Fiecare tânără generație trebuie să fie recunoscătoare Eroilor Neamului Românesc !

"Aici doarme fericit întru Domnul Ostașul Necunoscut, săvârșit din viață în jertfa pentru unitatea neamului românesc. Pe oasele lui odihnește pământul României întregite. 1916-1919."

*"Eroii noștri sunt stejari și vulturi
Și flori de câmp, tot câmpul românesc;
De două mii de ani și mai din urmă,
După furtuni, aici se regăsesc!"*

Am simțit o imensă bucurie când am recitat poezii închinare Eroilor. Am cântat, am dăruit bucurie de înălțare, această sărbătoare a sufletului, cu tot ce-i românesc. Invitatele noastre au fost elevele Amieroaie Ilona și Amieroaie Denisa, interprete de folclor.

Omagiu și recunoștință celor căzuți de-a lungul veacurilor pe câmpurile de luptă, pentru credință, libertate, dreptate și pentru apărarea țării noastre și întregirea neamului. După depunerea de flori la Mormântul Ostașului Necunoscut din Parcul Carol am continuat activitatea în școală.

Dumitru Elena, clasa X D

ZIUA EROILOR – Sărbătoare națională a poporului român

Ceremonia de rostire a numelor Eroilor români din Primul Război Mondial

Cu prilejul **Zilei Eroilor – sărbătoare națională a poporului român**, Cercul Cultul Eroilor ”Viilor”, după ce a depus flori la Mormântul Ostașului Necunoscut, au participat la alta manifestare dedicată Eroilor - Ceremonia de rostire a numelor Eroilor români din Primul Război Mondial. Un moment cu adevărat emoționat. Două eleve, după rostirea numelor de Eroi, au recitat poezii. Una dintre acestea a fost poezia descoperită în 1918, în ranița unui soldat decedat pe frontul Primului Război Mondial – **"Nu plânge, maică Românie!"**

În deschiderea evenimentului de la Mormântul Ostașului Necunoscut, a fost intonat Imnul eroilor de către tenorul Vlad Miriță, în semn de recunoștință pentru jertfa militarilor români. Semnificația evenimentului a fost prezentată de colonelul (r) profesor universitar dr. Ion Giurcă, al cărui discurs s-a constituit într-o incursiune sensibilă și valoroasă deopotrivă, prin acuratețe științifică, în evenimentele ce au jalonat

participarea României la Primul Război Mondial. Momentul solemn a continuat cu alocuțiunea episcopului vicar patriarhal Varlam Ploieșteanul care a subliniat caracterul profund religios al Zilei Eroilor – sărbătoare națională a poporului român.

Rostirea solemnă a numelor eroilor români a fost completată de concertul susținut de Muzica Reprezentativă a Ministerului Apărării Naționale, alături de Corul Academiei Tehnice Militare Ferdinand I, precum și de vernisarea expoziției Eroul Necunoscut prin ochi de copil, realizată de elevii Liceului de Arte Plastice Nicolae Tonitza. Ministrul apărării naționale, domnul Mihai Fifor, a participat la manifestare și a rostit nume ale militarilor români care au căzut în luptele purtate de Armata Română pe teritoriul național. Cinstind memoria Eroilor ne cinstim țara, ne respectăm pe noi.

Eroii nu ne părăsesc nicicând,

Li se aud profund prin secolii pași

Noi trecem toți, dar ei rămân

Mereu contemporani cu toți urmașii”. (versuri de Al. Andrițoiu)

Mateiciuc Laura, clasa XI E

"Mari personalități care au contribuit la înfăptuirea României Mari"

Moment emoționant, despre ceea ce-a însemnat Marea Unire, drumul ce-a dus către aceasta. Elevii au prezentat portrete de Eroi, pentru ca toți cei care au contribuit la înfăptuirea Marii Uniri sunt considerați Eroi. Toate aceste portrete, atent realizate de elevi, imagini și informații istorice au fost afișate pe panoul din holul școlii. Marea Unire a stat pe umerii soldatului român. Elevilor le-a fost proiectat filmul "*Eroul necunoscut - legământ pentru totdeauna*", film primit de la Muzeul Militar

Național "Regele Ferdinand I".

Emoțiile ne-au adus lacrimi în ochi, la rostirea cuvintelor elevului Amilcar Săndulescu:

"Acesta este tatăl meu!"

La final elevilor au primit chestionare cu întrebări despre eveniment. Au primit diplome și cărți. Pe holul școlii răsunau numele Eroilor, fiecare cu ce a reținut, devize precum:

"Pe aici nu se trece!"

"Înainte băieți, nu vă lăsați, sunteți cu mine. Înainte! Răzbunați-mă!"

Erau mândri că sunt urmașii unor Eroi faimoși. La finalul activității o elevă și-a exprimat dorința să fie membră în Cercul Cultul Eroilor.

Constantinescu Coca, profesor de istorie

Ziua Eroilor - Cercul Militar Național București - 15 mai 2018

Evenimentul a fost organizat de Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria”, în cadrul manifestărilor dedicate Zilei Eroilor. Au fost prezenți la eveniment cadre militare active și în rezervă, veterani de război, membri ai Asociațiilor și Cercurilor Cultul Eroilor. Despre importanța Zilei Eroilor a vorbit istoricul prof. univ. dr. Petre Otu.

Programul cultural istoric a fost susținut de flautistul Maxim Nicolae și percusionista Ilinca Lorentz de la filarmonica George Enescu, Artistul de muzică populară Popa Iustin / elev la Liceul Dinu Lipatti, Grupul coral „Cornețenii” de la Centru Cultural Cornetu îndrumați de colonelul (r) Marius Crucianu, actrița Doina Ghițescu și Ansamblul artistic al armatei.

Regina Maria, președinte de onoare al Societății Mormintele Eroilor Căzuți în Război, Președinte de onoare al societății „Cultul Eroilor” ne-a lăsat următoarele versuri nemuritoare:

*„Nu vărsați lacrimi pe mormântul eroilor,
Ci mai curând slăviți-i prin cântece,
Așa, ca faima lor să rămână un ecou,
Prin legenda veacurilor!”*

Domnul Nicolae Maxim, interpretând o doină la flaut

Coman Ana Maria, clasa X A

100 de ani de la Marea Unire - Istorie, Identitate și Memorie - Simpozion municipal –

Simpozionul municipal ”100 de ani de la Marea Unire - Istorie, Identitate și Memorie” organizat la Colegiul Economic Viilor în parteneriat cu Casa Corpului Didactic, Asociația Națională Cultul Eroilor și Muzeul Militar Național ”Regele Ferdinand I” a fost un bun prilej de a prezenta lupta poporului român pentru înfăptuirea acestui ideal, spiritualitatea și dimensiunea locului, poziția geografică, neînfricătii Eroii, rolul personalităților politice și

culturale care au contribuit la recunoașterea unității naționale. Am considerat o datorie morală, patriotică să organizăm acest mare eveniment, prin care să aducem un respectuos omagiu tuturor celor care au luptat pentru înfăptuirea Marii Unirii din anul 1918.

Luptele și jertfele, eforturile depuse de armata română au fost prezentate de elevii de la Cercul Cultul Eroilor. *Expoziția ”Eroul necunoscut - simbol al eroismului Național” precum și filmul ”Eroul necunoscut - omagiu pentru totdeauna” ne-a fost oferită de Muzeul Militar Național ”Regele Ferdinand I”.*

S-au abordat subiecte pentru toate secțiunile simpozionului, istorie, literatură, artă, tradiții și obiceiuri (*Marea unire și familia regală; Personalități care au contri-*

buit la înfăptuirea României Mari; Marea Unire și filozofie românească. Gânduri despre trecut, prezent și viitor; Un secol de la Marea Unire – Portretele marcante la înfăptuirea Marii Uniri; Viața literară, politica culturală, spiritul românesc și conștiința istorică în lupta pentru realizarea unității naționale a României; Memorialul Brâncuși; Portul național în Regatul României; Biruința prin jertfă; Pe frontul literelor - Camil Petrescu, Portul popular în Maramureș).

Au fost prezenți la eveniment bibliotecari, profesori și elevi din școlile bucureștene, istorici, militari, artiști, scriitori și poeți.

Cuvântul de deschidere al simpozionului a aparținut **domnului Nanu Petre director al Colegiului Economic Viilor și domnului Gurău Petru, președintele Asociației Naționale Cultul Eroilor "Regina Maria" - filiala București.**

Grupul vocal "Cornețenii" de la Centrul Cultural Cornetu, județul Ilfov coordonați de

domnul Marius Crucianu, ne-au oferit un program artistic patriotic * Imnul național, Imnul Unirii, Treceți batalioane române Carpații, Drum bun, toba bate. Au fost prezenți la eveniment **flautistul Nicolae Maxim și percuționista Ilinca Maxim de la Filarmonica „George Enescu”**

București, Iustin Popa Ciprian și Coca David – elevi la Colegiul Național Dinu Lipatti, canto-populară, Ilona Andreea Amieroaie , Denisa Amieroaie eleve la Școala de Arte București – canto-populară.

Momentul poetic a fost susținut de **Poeta Maria Evelyn Croitoru** /o poezie emoționantă, închinată eroilor aerului , din volumul său” Piloții de vânătoare”. S-au alăturat evenimentului și doamnele de la **comunitatea "Domnite cu alțițe"** îmbrăcate în straie de sărbătoare. Doamna Mihaela Chilian a ținut o cuvântare de o puternică vibrație patriotică, despre spiritualitatea românilor, evocând despre trecut și înnoirile pe care comunitatea încearcă să le aducă acestei moșteniri - portul popular, o dorință vie a noastră, a tuturor. La

La finalul simpozionului s-au acordat diplome și premii participanților. Meritul acestor frumoase fotografii aparține fotografului Roza Zah, mereu prezent la activitatea desfășurată de Cercul Cultul Eroilor. **Roza Zah** este un Samoilă Mârza am timpului nostru și-i mulțumim pentru efortul de a oferi imagini de la eveniment pentru viitoare reviste, Eroica Viilor și Bucureștiul Eroic, imagini ce vor purta semnătura lui.

Lucreția Nechifor, președinta Cercului Cultul Eroilor „Viilor”

Centenarul Marii Uniri Istorie, Identitate și Memorie

Excursia tematică
„Cunoaște-ți țara și eroii”
7-8-9 august 2018

„Un popor care nu-și cunoaște istoria
e ca un copil care nu-și cunoaște
părinții.”
— Nicolae Iorga

Elevii Cercului Cultul Eroilor „Viilor” din Colegiul Economic „Viilor”, coordonați de doamna Nechifor Lucreția - președinta cercului, elevii Cercului de Folclor „Dor și dor, cu mine călător” coordonat de doamnele Nițoiu Anca Florina și Făsui Sorina de la Liceul Teoretic „Dimitrie Bolintineanu”, Corala „Cornețenii” de la Centrul Cultural Cornețu, coordonată de domnul Crucianu Marius - dirijorul formației, alături de membrii Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria” filiala București (Ionescu Ștefan, Petrescu Radu, Pavel Mircea), poeta Mariana David, artiști de folclor Popa Iustin Ciprian, Mihalache Florin, Sfetcu Cecilia - redactor la Radio România / Antena Satelor, profesori de turism Ursuianu Gabriel, Costin Georgiana, Oprea Rodica-inspector Școala de artă și cunoscutul fotograf Roza Zah (Romică Zaharia) sub coordonarea directă a președintelui Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria” filiala București domnul col.(r.) Petru Gurău, plini de bucurie au pornit a străbate locuri pline de încărcătură istorică, emoționați și impresionați de ceasurile, zilele de foc ale eroilor noștri care s-au jertfit pentru țară.

„Patria recunoscătoare scumpilor săi fii. Nu vărsați lacrimi pe mormintele eroilor ci mai curând slăviți-l în cântece, așa ca faima numelui lor să rămână un ecou în legenda veacurilor.”

Excursia tematică „ **Cunoaște-ți țara și eroii**” a avut drept scop familiarizarea elevilor cu momentele importante din istoria patriei, înțelegerea acestora și orientarea lor în timp și a constituit un important mijloc de îmbogățire și consolidare a cunoștințelor elevilor, dobândite la lecțiile de istorie, de literatură, o lărgire a orizontului cultural, de cultivare a sentimentelor patriotice.

Documentarea pentru această excursie a fost atent realizată, conform vârstei lor, stabilind de comun acord traseul, drumul ce l-am parcurs cu însuflețire. Elevilor li s-a comunicat tot timpul ce urmează, unde se află, ce povești răzbat din trecut din acele locuri. Capacitatea lor de recepție a crescut pe măsură ce-au înțeles scopul călătoriei. S-au depus coroane de flori, s-au recitat poezii, cântece, s-au împărțit pliante și s-a dialogat cu turiștii aflați în zonă dornici de informații privind excursia noastră, interviuri pentru postul de radio sau filmele ce se realizează în finalul excursiei.

În permanență au fost însoțiți de reporterul Cecilia Sfetcu de la postul de Radio România Antena Satelor – ce difuzează constant activitățile noastre în cadrul emisiunii „Fecior la Oaste” și de fotograful grupului, Romică Zaharia (Roza Zah).

Știm toți cât de importante sunt aceste momente, cât valoarea ele la final. Elevii au fost încurajați să scrie articole în revistele școlii ori revista Cercului Cultul Eroilor sau să întocmească albume, scurte filme documentare și panouri fotografice cu aceste fotografii realizate în excursie.

Excursiile tematice sunt de bun augur, punând elevii în contact direct cu locurile unde au avut loc evenimente importante din istoria noastră, îmbogățind cunoștințele de istorie, de geografie, de literatură și artă, cultură generală într-un cuvânt.

S-ar cuveni popasuri turistice pentru toate monumentele din țară, în toate orașele, pe urmele Eroilor, reconstituind cadrul în care au trăit, au luptat, s-au sacrificat marii noștri înaintași.

Cât de necesară ar fi sprijinirea acestei inițiative,

pe lângă părinți, prieteni, cunoștințe, asociații culturale să fim înțeleși și de autorități, ele având o mai mare putere de implicare în realizarea acestor proiecte culturale, menite să cinstească Eroii Neamului Românesc.

În cadrul **Târgului de carte Gaudeamus 2018** la standul **Editurii Amurg sentimental**, având ca președinte pe domnul **Ion Machidon**, cel care ne-a ajutat în mod deosebit să publicăm, a avut loc lansarea broșurii **”Cunoaște-ți țara și Eroii”**, realizată în urma excursiei tematice din vară când am ajuns la Alba Iulia.

Broșura ilustrează toate momentele excursiei. Popasuri la monumentele eroilor, muzee, cetăți, case

memoriale, cimitire ale eroilor, mănăstiri și biserici. Toată această încărcătură istorică a locurilor ce le-au vizitat elevii poate fi regăsită în paginile broșurii, alături de cântece și versuri închinare eroilor. La întoarcere a fost transmis un material audio în cadrul emisiunii ”Fecior la oaste” la Radio

Antena Satelor de către d-na Cecilia Sfetcu. Broșura a fost însoțită de cd-ul cu această înregistrare.

Gurău Petru col. (r.) președintele Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”, filiala București

Semnul aducerii aminte

Soldatul **Garabet Vasile** –din Regimentul 38 Infanterie
(Crucea Comemorativă a Războiului 1916 -1918)

Semnul aducerii aminte a fost înființat de Societatea „Cultul Eroilor” pentru a cinsti fiecare familie care a avut un fiu căzut în război. Executat din ceramică bronzată sau din bronz, „Semnul Aducerii Aminte” este așezat pe fațada caselor unde au trăit și au învățat să-și facă datoria acești eroi morți pentru patrie. Modelul, având dimensiunea 42x27 cm, a fost întrebuințat și ca ornament pentru monumente și porți de cimitire ale eroilor.

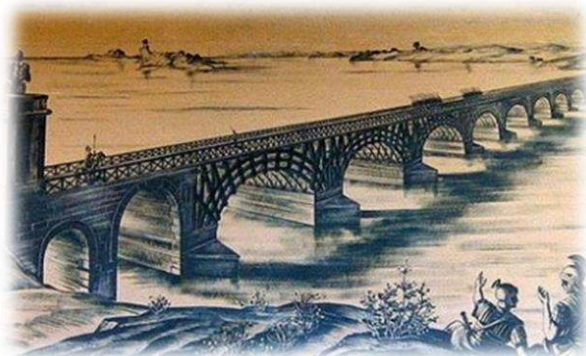
Cine știe... răspunde!

Eroii pavăză eternă a neamului românesc!

1. Există în România un simbol al Eroismului Național: cum se cheamă, cine l-a desemnat și când?
2. Ce instituție a statului român s-a ocupat în perioada interbelică de cinstirea eroilor naționali?
3. Cine s-a aflat la conducerea țării noastre în Primul Război Mondial?
4. Ce ordin a fost înființat de regele Ferdinand I în Primul Război Mondial, pentru a decora ofițerii care se remarcă prin faptele deosebite de vitejie pe câmpul de bătlie?
5. Când se serbează Ziua Eroilor la noi în țară?
6. Amintiți 5 (cinci) monumentele și mausolee dedicate Eroilor Primului Război Mondial
7. S-a distins în fruntea Diviziei 15 Infanterie superioară „Divizia de Fier”, în luptele de apărare din Dobrogea (zona Arabagi, 1916), respectiv pe frontul din Carpați (trecătoarea Oituz) și Mărășești, sub deviza „Pe aici nu se trece” _____
8. Ultimele cuvinte ale Ecaterinei Teodoriu au fost: _____

*Răspunsurile le găsiți pe ultima pagină a revistei.
Câștigătorul primește insigna Cercului Cultul Eroilor*

Valurile Dunării

”N-a fost colț de lume în care să nu fi străbătut faima „Frumosului Istros”, fermecătoarele legende ale acestui minunat fluviu, la care se-nchinău atâtea noroade ș-a cărui apa — scrie Sofocle — avea, în credințele celor vechi, darul de a spăla de păcate. De-a lungul acestui torent, care spinteca Europa în două, au curs puhoaiile de barbari, hoardele sălbatice ale pustietăților de la miazănoapte și de la răsărit — popoare vechi s-au risipit, iar altele au odrăslit și s-au ridicat pe

Trupe române trecând Dunărea la Flămânda / 1917

Bătălia de la Rovine - arte a Campaniilor lui Baiazid împotriva Ungariei și Țării Românești

sfărșăturile lor, și crai din toate părțile lumii și-au năpustit pe-aici oștile în războaie, din strășnicia cărora s-au dezlegat și lămurit cele mai mari evenimente în istoria omenirii. Rămâi uimit când stai să cugești ce de noroade s-au vânturat pe malurile Dunării, și câte frunți încoronate s-au oglindit în undele ei, de la Dariu până la domnitorul Carol.

Pe drumu-i lung, de trei mii de kilometri, Dunărea spală trei împărății, șase regate și două principate, dă viața la 30 de orașe, din cari trei sunt capitale, soarbe 120 de râuri, sparge două șiruri de munți, și în falnicu-i mers spre mare își ascultă gloria cântată-n șase limbi; dar doina, adânc mișcătoarea doina României, o farmecă într-atâta, că-și dă acestei țări cea mai frumoasă și mai bogată jumătate din stăpânirea valurilor ei. Nici nu se putea visa un dar mai prețios și mai binefăcător pentru patria noastră, pururea râvnită de atâția megieși puternici, ținta atâtor vise lacome, Ileana Cosânzeana pusă de soarta în calea zmeilor înviforați, răpiți de frumusețea ei! Dunărea e brâul vrăjit din basme, care-ncingând trupul mândru al acestei fecioare încremenește pe loc brațele vrăjmașe întinse asupra ei.” **România Pitorească - Alexandru Vlahuță**

DIN RĂZBOI

Autor, Costea Dragne

În 1944, la începutul lunii aprilie, când așteptam ordinul de încorporare, mă afluam în casa părintească, din satul Șoimu, comuna Smârdioasa. Noapte de noapte, pe deasupra satului, treceau, dinspre sud spre est, către București și către zona petroliferă a României, sute de avioane de bombardament. Le auzeam întorcându-se apoi către bazele lor din Italia sau Africa de Nord.

Ziua de 4 aprilie 1944 a început cu o dimineață foarte frumoasă, cu un cer de un albastru strălucitor.

Pe la ora nouă, la rugămintea mamei, mă afluam pe rambleul căii ferate, pentru a aduna iarbă pentru hrana vitelor și a păsărilor de curte. În timp ce culegeam ierburi, am început să aud, din ce în ce mai tare, un uruit de motoare. Instantaneu, mi-am îndreptat privirea spre zona de unde venea zgomotul acela și, la o înălțime de mii de metri, am zărit, ivindu-se ca niște fluturi, mai multe grupuri de avioane.

La un moment dat, am văzut că din unele avioane ieșea un fum negru și gros, iar altele erau în flăcări. Le-am urmărit cum, la început, au pierdut treptat din înălțime, iar apoi, pe măsură ce se apropiau de locul în care mă afluam, s-au îndreptat în picaj, în timp ce piloții lor se salvau, sărind cu parașuta.

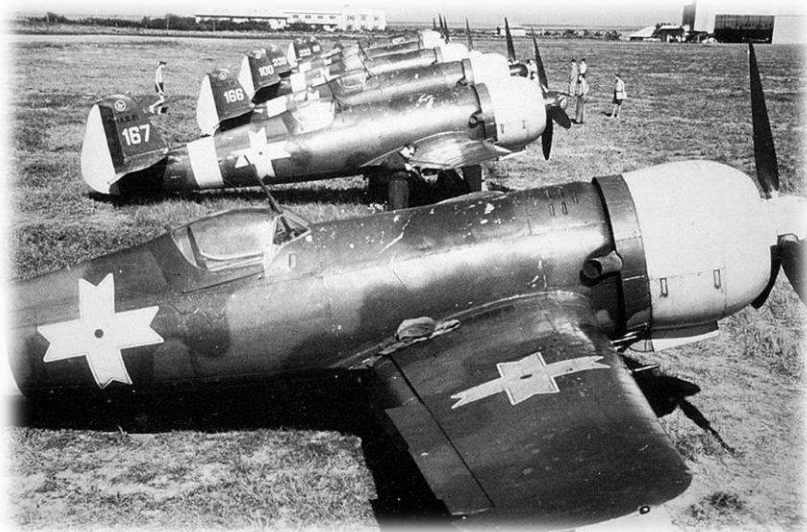
Trei dintre avioanele în flăcări s-au prăbușit la câțiva kilometri de mine, iar alte trei-patru avioane au continuat să meargă mai departe și s-au prăbușit pe câmp, în apropiere de Dunăre.

Un grup de parașutiști a aterizat și, în același timp, zece țărani din satul nostru s-au apropiat de ei. La scurt timp, au venit și niște soldați germani, care făceau parte din paza aeroportului militar din apropiere, cerându-ne să le predăm lor parașutiștii. Știind că, dacă ne-am fi supus ordinului, aceștia i-ar fi împușcat, am refuzat, susținând că soldații americani care aterizaseră erau prizonierii noștri și că nimeni, în afara noastră, nu avea dreptul să intervină. Apoi am așteptat să vină șeful de post al jandarmilor, care i-a luat și i-a trimis, în noaptea următoare, la București.

Despre strategia pe care am găsit-o pentru a salva viața unor oameni lipsiți de apărare s-a vorbit, mai târziu, și la radio.

Și acum mă simt mândru și bucuros la gândul că, deși numele noastre nu au fost menționate, am devenit, într-un mod neașteptat, eroi ai războiului.

(Foto - sursa internet - Robustele IAR 80 și IAR 81. Deși depășite tehnic în cel de-Al Doilea Război Mondial, și-au trăit binemeritate clipe de glorie, grație piloților excelenți)

„DE CE, UNCHIULE, AI UN PICIOR DE LEMN?”

Autor, Costea Dragne

Această povestire are ca punct de plecare o întâmplare din viața unchiului meu, Tudorache Dragne. Unchiul se deplasa cu ajutorul unei proteze din lemn. Așa îl cunoscusem și mi-aș fi dorit să aflui în ce împrejurări devenise infirm. Când am adus, pentru prima oară, vorba despre acest subiect, aveam doar șase ani. Unchiul a evitat atunci răspunsul pe motiv că eram prea mic ca să îl înțeleg. Mai târziu, când am împlinit 18 ani, unchiul a considerat că era momentul potrivit să-mi spună ce se întâmplase. Povestea lui ne poate ajuta să reflectăm asupra istoriei și să descoperim noi fațete ale unor evenimente sau ale unor perioade în care abuzurile și nedreptățile săvârșite în numele legii ni s-ar părea astăzi inacceptabile.

Încerc să îmi aduc aminte cuvintele acestui om minunat, ca și când el însuși s-ar destăinui acum.

„În timpul răscoalei din 1907, îmi făceam stagiul la o unitate militară. Regimentul meu a fost deplasat în orașul Alexandria și, de aici, împărțit pe plutoane și grupe care urmau să meargă în comunele și satele unde era în toi răscoala. Aflând că voi face parte dintr-o formație care trebuia să plece chiar la Șoimu, în satul meu, pentru a înăbuși răscoala, m-am frământat și m-am gândit toată noaptea ce să fac pentru a nu participa la arestarea și la pedepsirea răsculaților. Cu puțin timp înainte de a se lumina de ziuă, m-am îmbrăcat cu grijă ca să nu fac zgomot și, fără să anunț, am părăsit cantonamentul.

Am ajuns acasă, la părinți, pe la ora 9 dimineață. Mama și tata s-au speriat văzându-mă și m-au rugat să plec și să mă ascund pentru a nu fi declarat dezertor și urmărit.

A doua zi, spre seară, când eram într-o pădure și mă pregăteam să trec dintr-o poiană în alta, am auzit un foc de armă și totodată am simțit că nu mai pot merge. Cu greu m-am mai putut târî până la cantonul pădurarului, unde am rămas trei zile. Pe măsură ce trecea timpul, durerile de picior deveneau tot mai greu de suportat și corpul îmi ardea ca focul. Eram deja înconștient când au aflat ai mei și au ajuns la mine. În timpul nopții, am fost dus într-o căruță la spitalul cel mai apropiat, unde doctorii au stabilit că trebuie să-mi amputeze piciorul.

Datorită faptului că cei care m-au împușcat au raportat că am murit, autoritățile nu s-au mai interesat de mine. După amputare, care a avut loc în secret, ai mei m-au dus pe la rudele din alte sate până când rana s-a vindecat complet. Mai târziu, când mergeam în cârje, am fost trimis în judecată pentru dezertare. În urma procesului am primit condamnare fără executare și am pierdut toate drepturile. La un timp de la această întâmplare, am găsit un dulgher care mi-a confecționat o proteză. Aceasta este povestea piciorului de lemn”, a încheiat unchiul Tudorache.

Folosindu-se de proteza din lemn, unchiul Tudorache a trăit după amputare încă 67 de ani, atingând vârsta de peste 90 de ani.

În loc să fie considerat un erou, pentru că a refuzat să execute ordinul de a-și lichida rudele și prietenii, unchiul a fost judecat ca un criminal și a fost lipsit de drepturi.

Am simțit nevoia să povestesc toate aceste lucruri pentru a oferi o minimă compensație sau o reparație morală unchiului meu și tuturor anonimilor care au dat dovadă de eroism refuzând să ucidă, cu toate riscurile și consecințele pe care le implică această decizie în timpul unor conflicte armate sau al unor dictaturi.

Membrii de onoare ai Cercului Cultul Eroilor „Viilor”

ANA MIRUNA STAVRI

Ana-Miruna Stavri este eleva în clasa a XII-a la Colegiul National de Arte "Dinu Lipatti" din București, secția canto popular, la clasa profesorului Gavril Prunoiu.

De la începutul clasei a IX –a este membră în Cercul Cultul Eroilor „Viilor”, participând la activitățile desfășurate atât în București, cât și în țară. Dragostea pentru patrie izvorăște din amintirile durabile ale străbunicului ei, Nicolae Stavri ce-a luptat în Primul Război Mondial. Plină de modestie, impune prin glas simțul datoriei de a păstra vie memoria înaintașilor. Cântecul ei, adevărate mângâieri ale sufletului.

„Muzica populara pentru mine reprezintă o dragoste enormă, o dragoste pe care nu o pot împărtăși în cuvinte, deoarece vine de dincolo de mine.”

A participat la diferite festivaluri și concursuri muzicale, atât în țară cât și în străinătate, obținând Locul I la Paris în 2015, Marele Premiu în Italia la Rimini, Premiul I la Bacău și Locul I la Câmpulung Muscel în 2018. Iubitoare de tradiție, cultură și istorie românească va continua să ia parte la activitățile Cercului Cultul Eroilor.

IUSTIN CIPRIAN POPA

Iustin –Ciprian Popa este elev în clasa a XII-a la Colegiul National de Arte "Dinu Lipatti" din București, secția canto popular, la clasa profesorului Gavril Prunoiu. Din clasa a X-a a devenit membru în Cercul Cultul Eroilor „Viilor”.

A interpretat cântece patriotice în cadrul manifestărilor culturale istorice de la Mărăști – 100 de ani de la marea bătălie de la Mărăști, în cadrul proiectului „ Eroul necunoscut, simbol al eroismului național” și la evenimentele organizate de Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria”, filiala București cu prilejul Zilei

Eroilor și în excursia tematică: „Cunoaște-ți țara și eroii”. A participat la diferite festivaluri și concursuri muzicale: Concursul internațional Emanuel Elenescu (Piatra Neamț) obținând Premiul III și Concursul Tinere talente (București) obținând Locul III.

Cântecul popular este pentru Iustin Ciprian Popa, un mod de viață, tatăl său fiind preot, mama profesoară de religie, vibrând până dincolo de lacrimi de sensibilitate. Simțirea adâncă vine de dincolo de profunzimile sufletului, din familie, bunicul lui iubind muzica, fiind chiar dânsul profesor de muzică.

Afirma că se simte a fi:

„ un steag înconjurat de zări, fluturând cântecul ce-l port în inimă, până departe!”

Răspunsuri corecte:

1. Eroul Necunoscut a fost desemnat în ziua de 14 mai 1923, pe pământul Mărășeștilor. Dintre cele 10 sicrie cu eroi necunoscuți, aduse de pe toate fronturile importante din țară, copilul de trupă Amilcar Săndulescu l-a desemnat ca fiind „tatăl” său.
2. Societatea mormintelor eroilor căzuți în război.
3. Regele Ferdinand I
4. Pe 26 septembrie 1916, la 40 de zile după intrarea noastră, alături de Antantă, în Primul Război Mondial, prin Decretul Regal numărul 2968, Regele Ferdinand I institua însemnul militar, Ordinul „Mihai Viteazul”, menit să ridice moralul ofițerilor și al trupe.
5. De Ziua Înălțării Domnului, la 40 de zile după Înviere, celebrăm Ziua Eroilor.
6. Mausoleul Mărăști, Mausoleul Mărășești, Mausoleul de la Soveja, Mausoleul de la Mateiaș, Mausoleul din Parcul Carol
7. Generalul Eremia Grigorescu
8. "Înainte băieți, nu vă lăsați, sunteți cu mine. Înainte! Răzbunați-mă!"

Revistă de cultură și educație patriotică

Publicație anuală editată de: *Cercul Cultul Eroilor „Viilor” din Colegiul Economic „Viilor” București*

Președinte de onoare - Prof. Nanu Petre

Președinte Cerc Cultul Eroilor „Viilor” - Nechifor Lucreția

Vicepreședinte Cerc Cultul Eroilor „Viilor” - profesor istorie Urecheatu Cristina;

Coordonatori Cerc Cultul Eroilor „Viilor” - profesor istorie Gheorghe Cosetta, Constantinescu Coca

Director Adjunct - profesor Diaconu Gabriela Cristina

Director Adjunct - profesor Dorin Viorica

Colectiv redacțional

Redactor șef : Nechifor Lucreția

Profesor istorie Gheorghe Cosetta

Profesor istorie Urecheatu Cristina

Profesor istorie Constantinescu Coca

Membrii Cercului Cultul Eroilor „Viilor”

1 Iordache Andrei XII C

2. Tudor Iulia Natalia XIIC

3. Manolache Andreea XII C

4. Dinu Gabriel Sorin XII K

5. Anton Sergiu XII K

6. Constantina Marius Alexandru XII K

7. Buzdugan Andrei XII J

8. Pieptea Antonino XII J

9. Minculescu Daniel XII J

Eleva, Dumitru Ana Maria, XI – I

Elev, Ploscariu George Valentin, X C

Eleva, Dumitru Elena, X D

Eleva, Coman Ana Maria, X A

Membrii de onoare:

Popa Iustin Ciprian

Stavri Ana Miruna

*Colegiul Național de Arte Dinu Lipatti din București -
secția canto popular*

10. Paulovici Alexandru IX B

11. Marcu Raul Valentin IX C

12. Stanciu Ionuț IX E

13. Radu Bogdan IX E

14. Marinescu Gabriel Radu IX E

15. Moldoveanu Alexandru Ilie IX E

16. Șerban Adrian IX F

17. Bițoiu George IX F

18. Matei Ștefan IX F

19. Coman Ana Maria X A

20. Zidaru Beatrice Ioana X A

21. Stan Valentin X C

22. Ploscariu George Valentin X C

23. Dumitru Elena X D

24. Mustăța Gabriel Alin X D

25. Stoinea Mihaela XD

26. Gospodaru Bianca X D

27. Vlad Macsențian X K

28. Mateiciuc Laura XI E

29. Drăgună Alexandru XI E

30. Niciu Radu Valentin XI E

31. Dumitru Ana Maria XI - I

Ilustrația revistei a fost realizată după colecțiile de fotografii din activitățile desfășurate de Cercul Cultul Eroilor „Viilor” din Colegiul Economic „Viilor”. În acest sens am primit sprijinul fotografului Romică Zaharia (RoZa Zah).

cultul_eroilor_viilor@yahoo.com

nechifor_lucretia@yahoo.com

**Tipărit Editura & Tipografia „Amurg sentimental”,
București**

Director: scriitorul Ion Machidon

Tel: 0744 11 32 18 /amurg_sentimental@yahoo.com

**Mulțumim tuturor colaboratorilor
revistei pentru sprijinul acordat!**

Redacția

ISSN 2601 - 1573

IMNUL EROILOR

de Iuliu Roșca DERMIDONT

Presărați pe-a lor morminte
Ale laurilor foi
Spre a fi mai dulce somnul
Fericiților eroi.

Ridicați pe piramida
Nemuririi faima lor,
Scriți în cărțile de aur
Cântecul nemuritor.
Pe copii la sânul vostru
Alinați-vă acest cânt,
Povestindu-le cu fală
Al eroilor avânt.
Dezveliți tot adevărul
Și le spuneți tuturor
Cum muriră frații noștri
Pentru Neam și Țara lor.
Și pe sacrele morminte
Puneți lacrimi și flori,
Spre a fi mai dulce somnul
Miilor de luptători.

Ridicați pe piramida
Nemuririi faima lor,
Scriți în cărțile de aur
Cântecul nemuritor.

Muzica de Gh. Brătianu;

